

SCOPOLIA

Revija Prirodoslovnega muzeja Slovenije

Journal of the Slovenian Museum of Natural History

94 2018

SCOPOLIA 94 2018

SCOPOLIA 94/2018

Glasiło Prirodoslovnega muzeja Slovenije, Ljubljana / *Journal of the Slovenian Museum of Natural History, Ljubljana*

Izdajatelj / *Publisher:*

Prirodoslovni muzej Slovenije, Ljubljana, Slovenija /
Slovenian Museum of Natural History, Ljubljana, Slovenia

Sofinancirata/ *Subsidised by:*

Ministrstvo za kulturo in Javna agencija za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije. / *Ministry of Culture and Slovenian Research Agency*

Urednik / *Editor-in-Chief:*

Boris KRYŠTUFEK

uredil / *Edited by:*

Janez GREGORI

Uredniški odbor / *Editorial Board:*

Breda ČINČ-JUHANT, Igor DAKSKOBLER, Janez GREGORI, Miloš KALEZIĆ (SB),
Mitja KALIGARIČ, Milorad MRAKOVČIČ (HR), Jane REED (GB), Ignac SIVEC, Kazimir TARMAN,
Nikola TVRTKOVIČ (HR), Al VREZEC, Jan ZIMA (ČR)

Naslov uredništva in uprave / *Address of the Editorial Office and Administration:*

Prirodoslovni muzej Slovenije, Prešernova 20, p.p. 290, SI – 1001 Ljubljana, Slovenija /
Slovenian Museum of Natural History, Prešernova 20, P.O.B. 290, SI - 1001 Ljubljana, Slovenia

Račun pri UJP / *Account at UJP:*

01100-6030376931

Lektor za slovenščino in angleščino / *Slovenian and English language editing:*

Henrik CIGLIČ

Oblikovanje / *Design:*

Boris JURCA

Tisk / *Printed by:*

Schwarz print d.o.o., Ljubljana

Izideta najmanj dve številki letno, naklada po 600 izvodov / *The Journal is published at least twice a year, 600 copies per issue.*

Natisnjeno / *Printed:*

november / *November 2018*

Naslovnica / *Front cover:* Tibetanske skalne kokoši (*Tetraogallus tibetanus*) na pobočju morene nad baznim taborom / *Tibetan Snowcocks (Tetraogallus tibetanus) on moraine slope above the base camp*

Foto / *Photo:* Janez GREGORI

Cena posamezne številke / *Price of each issue:* 8,50 €

Revija je v podatkovnih bazah / *Journal is covered by:* COBIB, BIOSIS Previews, Referativnyi Zhurnal, Zoological Record, Abstract of Mycology

SCOPOLIA No 94: 1–104 (2018)

Katalog ptičev Nepala v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije

Catalogue of Nepal Birds in the Collection of Slovenian Museum of Natural History

Janez GREGORI¹, Urška KAČAR², Al VREZEC²

Izvleček

V ornitološki zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije je zbirka ptičev iz Nepala, zbrana v okviru IV. Jugoslovanske alpinistične himalajske odprave na Makalu (IV. JAHO), ki je potekala od 15. avgusta do 18. novembra 1972. V zbirki je 65 primerkov, ki pripadajo 43 vrstam, skupno pa je bilo na odpravi opazovanih 47 vrst ptic. Vsi primerki so bili takoj po pridobitvi preparirani na meh, kot je običajno pri tovrstnem materialu.

Ključne besede : zbirka ptičev, Himalaja, študijski mehovi, alpinistična odprava

Abstract

The ornithological collection of the Slovenian Museum of Natural History in Ljubljana includes a collection of birds from Nepal, collected during the 4th Yugoslav Alpine Himalayan expedition to Makalu (IV. JAHO), which took place from 15 August to 18 November 1972. The collection contains 65 bird specimens belonging to 43 species. During the expedition, a total of 47 species of birds were observed. All the specimens were prepared immediately after their acquisition as museum skins.

Key words: ornithological collection, the Himalayas, study skins, alpine expedition

¹ Podkoren 72, SI-4280 Kranjska gora, Slovenija, e-mail: janez.gregori@gmail.com

² Prirodoslovni muzej Slovenije, Prešernova 20, SI-1000 Ljubljana, Slovenija, e-mail: ukacar@pms-lj.si, avrezec@pms-lj.si

Vsebina/Contents

1. Uvod	5
1.1. Zoološke raziskave v okviru IV. JAHO.	5
2. Metode	6
2.1. Terensko delo	6
2.2. Kabinetno delo	10
3. Katalog materiala, zbranega na odpravi IV. JAHO 1972 v Nepal	10
GALLIFORMES	
Phasianidae	
<i>Ithaginis cruentus cruentus</i> (Hardwicke, 1821)	12
<i>Tetraogallus tibetanus aquilonifer</i> Meinertzhagen, R & Meinertzhagen, A, 1926	15
ACCIPITRIFORMES	
Accipitridae	
<i>Buteo burmanicus</i> Hume, 1875.	16
<i>Milvus migrans lineatus</i> (Gray, 1831)	19
<i>Gypaetus barbatus barbatus</i> (Linnaeus, 1758).	19
CHARADRIIFORMES	
Charadriidae	
<i>Charadrius mongolus atrifrons</i> Wagler, 1829	20
Scolopacidae	
<i>Scolopax rusticola</i> Linnaeus, 1758.	20
COLUMBIFORMES	
Columbidae	
<i>Columba leuconota leuconota</i> Vigors, 1831	22
STRIGIFORMES	
Strigidae	
<i>Athene noctua ludlowi</i> Baker, 1926	24
BUCEROTIFORMES	
Upupidae	
<i>Upupa epops epops</i> Linnaeus, 1758	26
PASSERIFORMES	
Corvidae	
<i>Corvus corax tibetanus</i> Hodgson, 1849	28
<i>Corvus macrorhynchos intermedius</i> Adams, 1859.	30
<i>Pyrhacorax graculus digitatus</i> Hemprich et Ehrenberg, 1833	32
<i>Pyrhacorax pyrrhacorax himalayanus</i> (Gould, 1862)	34
Paridae	
<i>Lophophanes dichrous dichrous</i> (Blyth, 1845)	36
<i>Periparus ater aemodius</i> (Blyth, 1845)	38
<i>Periparus rubidiventris beavani</i> (Jerdon, 1863).	40
Alaudidae	
<i>Alauda gulgula inopinata</i> Bianchi, 1905	42
<i>Calandrella brachydactyla dukhunensis</i> (Sykes, 1832)	44
<i>Eremophila alpestris elwesi</i> (Blanford, 1872)	46

Phylloscopidae	
<i>Phylloscopus affinis affinis</i> (Tickell, 1833)	48
<i>Phylloscopus trochiloides trochiloides</i> (Sundevall, 1837)	50
Leiothrichidae	
<i>Trochalopteron affine affine</i> (Blyth, 1843)	52
Regulidae	
<i>Regulus regulus sikkimensis</i> Meinertzhagen R. et Meinertzhagen A., 1926	54
Tichodromidae	
<i>Tichodroma muraria nepalensis</i> Bonaparte, 1850	54
Certhiidae	
<i>Certhia nipalensis</i> Blyth, 1845	56
Muscicapidae	
<i>Myophonus caeruleus temminckii</i> Vigors, 1831	58
<i>Phoenicurus erythrogastrus grandis</i> (Gould, 1850)	60
<i>Phoenicurus hodgsoni</i> (Moore, 1854)	62
<i>Phoenicurus leucocephalus</i> Vigors, 1831	64
<i>Phoenicurus ochruros rufiventris</i> (Vieillot, 1818)	66
<i>Saxicola maurus indicus</i> (Blyth, 1847)	68
Cinclidae	
<i>Cinclus pallasii tenuirostris</i> Bonaparte, 1850	70
Passeridae	
<i>Pyrgilauda ruficollis ruficollis</i> (Blanford, 1871)	72
Prunellidae	
<i>Prunella collaris nipalensis</i> (Blyth, 1843)	74
<i>Prunella rubeculoides rubeculoides</i> (Moore, 1854)	76
Motacillidae	
<i>Anthus godlewskii</i> (Taczanowski, 1876)	78
<i>Anthus hodgsoni hodgsoni</i> Richmond, 1907	80
<i>Anthus hodgsoni yunnanensis</i> Uchida et Kuroda, 1916	
<i>Anthus roseatus</i> Blyth, 1847	84
<i>Motacilla alba leucopsis</i> (Gould, 1838)	86
Fringillidae	
<i>Carpodacus puniceus puniceus</i> (Blyth, 1845)	88
<i>Capodacus thura thura</i> Bonaparte et Schlegel, 1850	90
<i>Leucosticte brandti haematopygia</i> (Gould, 1851)	92
<i>Leucosticte nemoricola nemoricola</i> (Hodgson, 1836)	94
<i>Linaria flavirostris rufostrigata</i> (Walton, 1905)	96
<i>Procarduelis nipalensis nipalensis</i> (Hodgson, 1836)	98
<i>Pyrrhula erythrocephala</i> Vigors, 1832	100
Zahvala/Acknowledgements	102
Povzetek	102
Summary	103
Literatura/References	104

Slika 1: Cilj IV. Jugoslovanske alpinistične himalajske odprave je bil Makalu (8475 m). Foto: J. Gregori

Figure 1: The goal of the 4th Yugoslav Alpine Himalayan Expedition was Mt Makalu (8,475 m). Photo: J. Gregori

1. Uvod

Himalaja je bila izziv za jugoslovanske vrhunske alpiniste. Po drugi strani pa je bila, zlasti zaradi svojega biogeografskega položaja in ekstremnih življenjskih razmer, privlačna tudi po naravoslovni plati. Sklad Borisa Kidriča in Planinska zveza Slovenije sta omogočila, da so se IV. Jugoslovanske alpinistične himalajske odprave na Makalu (IV. JAHO; slika 1), ki je potekala od 15. avgusta do 18. novembra 1972, udeležili tudi trije naravoslovci (dr. Jurij Kunaver, geograf, ki ga je zanimala zlasti geomorfologija, dr. Tone Wraber, botanik, in Janez Gregori, zoolog) (slika 2). J. Gregori, kustos za vretenčarje Prirodoslovnega muzeja Slovenije, je zbiral male sesalce in ptiče ter njihove zajedavce, za raziskovalce talne favne je zbral vzorce zgornjih plasti tal (GREGORI 1972). Zbrani zoološki material je bil do zdaj obdelan v dveh prispevkih: o zunanjih zajedavcih sesalcev (BRELIH 1975) in sesalcih (GREGORI & PETROV 1976).

Slika 2: Člani IV. Jugoslovanske himalajske odprave (IV. JAHO) s Šerpami. Bazni tabor. Foto: J. Gregori

Figure 2: Members of the 4th Yugoslav Alpine Himalayan Expedition (JAHO IV) with Sherpas. Base camp. Photo: J. Gregori

1.1. Zoološke raziskave v okviru IV. JAHO

V času odprave je J. Gregori zbral naslednji material: ptiči (65 primerkov), sesalci (46 primerkov), ektoparaziti ptičev in sesalcev ter vzorci zgornje plasti zemlje. Živalski material, zbran na Himalaji, ima veliko znanstveno vrednost. Na tem območju se namreč stikata palearktična in orientalska favna in se med seboj bolj ali manj mešata oziroma se kažejo vplivi ene in druge. Ker je tudi naša domača favna pripadnik palearktične, je himalajski material pomemben tudi za primerjavo, saj v teh predelih živijo mnoge vrste, ki so znane tudi v Sloveniji.

Material je bil zbiran v višjih legah, od 3700 do približno 5200 metrov n.v. Na poti do baznega tabora materiala ni zbiral nihče, ker je bilo delo oteženo ali onemogočeno zaradi deževja pa tudi zaradi potrebne naglice. Material je bil zbiran v glavnem v okolici baznega tabora in na planini Ne, kamor so se v pastirsko kočo za nekaj dni umaknili vsi trije naravoslovci.

2. Metode

2.1. Terensko delo

Vsi primerki ustrelnjenih ptičev so bili preparirani na meh, kot je običajno za tovrstne študijske zbirke (slika 3). Mehovi so se že na mestu samem primerno osušili, vendar je bilo treba za transport pripraviti tudi nekaj še skoraj svežih (slika 4). Kljub neugodnim vremenskim razmeram (slika 5) in dolgemu transportu so se vsi primerki ptičev dobro ohranili in so lep izsek tamkajšnje avifaune.

Zbiranje ptičev se je pričelo po prihodu v bazni tabor (4950 m n.v.) pod Makalujem. Terensko delo je potekalo v nižje ležečem Bhararate Himal, kamor sodita planini Yangle (3650 m n.v.) in Ne (3750 m n.v.), in v višje ležečem Kumbhakarna Himal, na začetku katerega je planina Shershon (4720 m n.v.), višje ob Barunu pa je bil postavljen bazni tabor, ki je bil izhodišče za krajše izlete v okolico do višine približno 5200 metrov. Delo je potekalo samo v času bivanja v baznem taboru in krajši čas na planini Ne, tu in tam pa je delo onemogočalo sneženje. Obiskan je bil tudi 1. višinski tabor, vendar tam niso bile pridobljene nobene živali. Skupno je bil ornitološki material zbran na sedmih lokacijah (tabela 1, slika 6).

Slika 3: J. Gregori pri prepariranju zbranega materiala; »preparatorna delavnica« je bila v začasnem skladišču baznega tabora. Foto: T. Wraber

Figure 3: J. Gregori preparing the collected material; the »preparation room« was set up in the temporary warehouse of the base camp. Photo: T. Wraber

Slika 4: Mehovi prepariranih ptičev, pripravljeni za sušenje. Foto: J. Gregori

Figure 4: Skins of the prepared birds ready for drying. Photo: J. Gregori

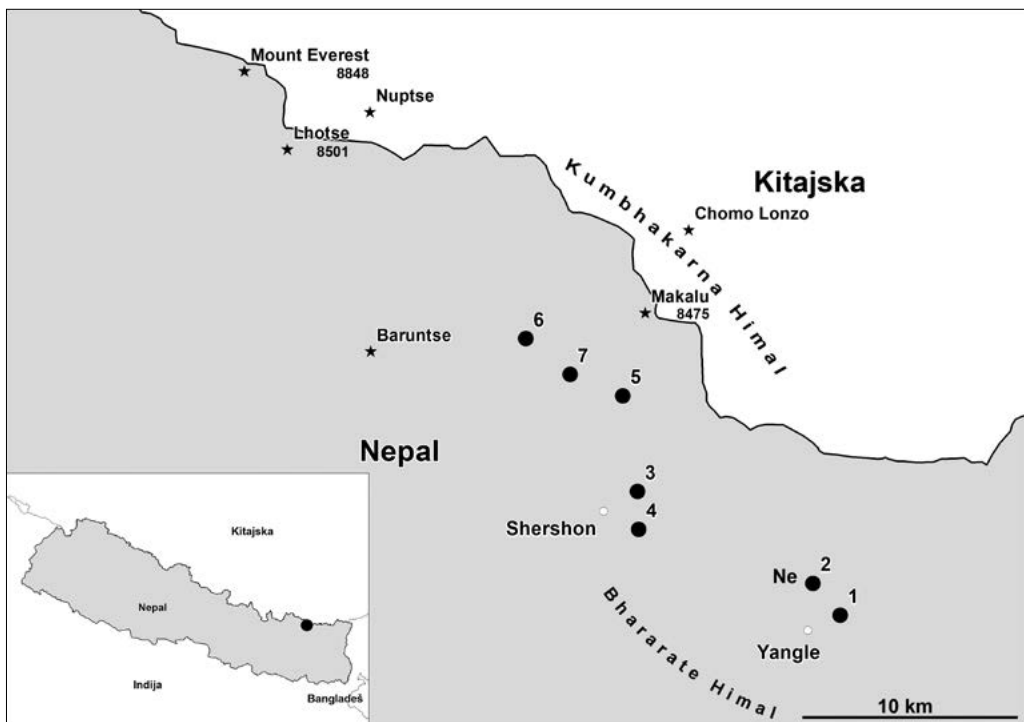
Slika 5: Bazni tabor v snegu. Foto: J. Gregori

Figure 5: Base camp covered in heavy snow. Photo: J. Gregori

Tabela 1: Seznam lokacij zbiranja ornitološkega materiala in podatkov v okviru JAHO IV. v Nepal leta 1972.

Table 1: A list of sites where ornithological material and data were gathered within the framework of the JAHO IV to Nepal in 1972.

ŠT. LOKALITETA	GEOGRAFSKE KOORDINATE	NADMORSKA VIŠINA
1 Makalu, Bhararate Himal, planina Yangle ob Barunu	27°45'29"N, 87°9'56"E	3650 m
2 Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu	27°46'17"N, 87°9'15"E	3750 – 4100 m
3 Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika, planina Shershon	27°48'35"N, 87°4'51"E	4700 - 4720 m
4 Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Spodnjega Barunskega ledenika	27°47'38"N, 87°4'53"E	4800 - 4850 m
5 Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika, bazni tabor	27°50'59"N, 87°4'29"E	4850 – 5100 m
6 Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika	27°52'25"N, 87°2'3"E	4850 - 5100 m
7 Makalu, Kumbhakarna Himal, nad baznim taborom	27°51'31"N, 87°3'10"E	5100 m

Slika 6: Obravnavano območje v okviru IV. JAHO v Nepal leta 1972 z označenimi sedmimi lokacijami, kjer je bil zbran ornitološki material za zbirko Prirodoslovnega muzeja Slovenije (označeno s pikami in številkami, ki ustrezajo opisom lokacij v tabeli 1).

Figure 6. The region under consideration within the framework of JAHO IV to Nepal in 1972 with seven marked sites, where ornithological material was gathered for the collection of the Slovenian Natural History Museum (marked with dots and numbers that correspond to the sites in Table 1).

Slika 7: Planina Ne s pastirsko kočo. Foto: J. Gregori

Figure 7: Ne mountain pasture with shepherd hut. Photo: J. Gregori

V okolici planin Yangle in Ne (slika 7) je bila vegetacija dokaj pestra. Poleg rododendronov so prevladovala himalajske jelke (*Abies spectabilis*), ki so segale do nadmorske višine približno 4100 metrov. Med gozdovi in predeli z nizkim rododendronom so se raztezali večji ali manjši pašniki, kjer domačini pasejo svoje črede. Na pristopnem maršu proti bazi smo še srečevali pastirje, ki pa so se prav kmalu s čredami odpravili v dolino.

Z naraščajočo višino je vegetacija vse bolj krnela, pas nizkega grmovja je prešel v travnate planjave, kjer ležijo različno veliki granitni bloki in jih obdajajo ledeniške morene, ki so zaradi mladega nastanka še skoraj povsem neporaščene.

Številčnost ptičev nikjer ni bila velika, z višino je postopoma upadala. V gozdovih je bilo opaziti precejšnjo raznovrstnost ptičev. Višje lege so bile po številu vrst revnejše, število osebkov nekaterih vrst pa je bilo precejšnje. Včasih je bila potrebna večurna hoja za en sam nov primerek.

Kadar je zapadel sneg, so se nekatere vrste ptičev umaknile niže, nekatere pa so skupaj z nami čakale na lepše vreme. Sneg nas je presenetil tudi ob končnem odhodu iz baznega tabora proti dolini, velike težave so imeli nosači, med njimi celo bosji, in marsikateri tovor se je preprosto izgubil. Srečno naključje je, da je ves zoološki material prišel nepoškodovan v dolino.

2.2. Kabinetno delo

Zbrani material je bil determiniran s pomočjo literature, ki obravnava lokalno avifauno Nepala oziroma indijskega podkontinenta (ALI & DILLON RIPLEY 1968, 1969a, 1969b, 1970, 1971, 1972, 1973a, 1973b, 1974; INSKIPP & INSKIPP 1985; GRIMMETT s sod. 1998, 2009; KAZMIERCZAK 2000), in splošne svetovne preglede ptic po posameznih skupinah (CLEMENT s sod. 1993; DEL HOYO s sod. 1994, 1996, 1997, 2004, 2005, 2007; MADGE & BURN 1994; HARRAP & QUINN 1996; KÖNIG s sod. 1999; ALSTRÖM & MILD 2003).

Okvirno determinacijo ornitološkega materiala je na terenu opravil J. Gregori, dokončna determinacija in taksonomski podatki so delo dr. Ala Vrezca.

3. Katalog materiala, zbranega na odpravi IV. JAHO 1972 v Nepal

V katalogu so navedene vse vrste, ki so bile registrirane na IV. JAHO leta 1972 s katalogom vrst, ki so shranjene v ornitološki zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije, skupno 65 primerkov 43 vrst, dodatne tri vrste pa so bile le opazovane in primerki niso bili pridobljeni (tabela 2).

Pri posamezni vrsti ptiča so navedeni lokaliteta, spol, datum in nekateri biometrični podatki, ki so označeni z naslednjimi okrajšavami: A=perut (alla), C =rep (cauda), R=kljun (rostrum) in T=kračnica (»starsus«). Mere so navedene v milimetrih.

Tabela 2: Pregled ptičjih vrst, registriranih v okviru IV. JAHO leta 1972 v Nepalju glede na lokacije (registracija vrste na lokaciji je označena z X).**Table 2:** A survey of bird species registered within the framework of JAHO IV in 1972 in Nepal according to different sites (registration of a species at the site is marked X).

VRSTA/ŠT. LOKACIJE	Število preparatov	1	2	3	4	5	6	7
<i>Ithaginis cruentus</i>	3		X					
<i>Tetraogallus tibetanus</i>	ni preparata					X		
<i>Buteo burmanicus</i>	1		X					
<i>Milvus migrans</i>	1		X					
<i>Gypaetus barbatus</i>	ni preparata					X		
<i>Charadrius mongolus</i>	1						X	
<i>Scolopax rusticola</i>	ni preparata					X		
<i>Columba leuconota</i>	1	X						
<i>Athene noctua</i>	1					X		
<i>Upupa epops</i>	1					X		
<i>Corvus corax</i>	1					X		
<i>Corvus macrorhynchos</i>	2		X					
<i>Pyrhhorcorax graculus</i>	2							X
<i>Pyrhhorcorax pyrrhcorax</i>	3			X		X	X	
<i>Lophophanes dichrous</i>	2		X					
<i>Periparus ater</i>	1		X					
<i>Periparus rubidiventris</i>	2		X					
<i>Alauda gulgula</i>	1					X		
<i>Calandrella brachydactyla</i>	1					X		
<i>Eremophila alpestris</i>	2							X
<i>Phylloscopus affinis</i>	1				X			
<i>Phylloscopus trochiloides</i>	1		X					
<i>Trochalopteron affine</i>	3		X					
<i>Regulus regulus</i>	1		X					
<i>Tichodroma muraria</i>	ni preparata							X
<i>Certhia nipalensis</i>	1		X					
<i>Myophonus caeruleus</i>	2		X					
<i>Phoenicurus erythrogastrus</i>	1							X
<i>Phoenicurus hodgsoni</i>	1	X	X					
<i>Phoenicurus leucocephalus</i>	2	X	X					
<i>Phoenicurus ochruros</i>	2		X		X			
<i>Saxicola maurus</i>	1							X
<i>Cinclus pallasii</i>	1		X					
<i>Pyrgilauda ruficollis</i>	1					X		
<i>Prunella collaris</i>	1							X
<i>Prunella rubeculoides</i>	1							X
<i>Anthus godlewskii</i>	3		X		X			X
<i>Anthus hodgsoni</i>	2		X					
<i>Anthus roseatus</i>	3		X			X		
<i>Motacilla alba</i>	1		X					
<i>Carpodacus puniceus</i>	1				X			
<i>Carpodacus thura</i>	2		X					
<i>Leucosticte brandti</i>	3			X				X
<i>Leucosticte nemoricola</i>	1			X				
<i>Linaria flavirostris</i>	1					X		
<i>Procarduelis nipalensis</i>	1		X					
<i>Pyrrhula erythrocephala</i>	1		X					

GALLIFORMES

Phasianidae

Ithaginis cruentus cruentus (Hardwicke, 1821)

Vrsta visokih nadmorskih višin, ki se v Nepalju pojavlja na višinah med 3200 in 4400 m, kjer je lokalno lahko tudi zelo pogosta (GRIMMETT s sod. 2009). Nominotipska podvrsta je nepalski endemit, znan z 20 lokacij, vključujoč območje Baruna (DEL HOYO s sod. 1994). V zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije so z odprave v Nepal leta 1972 ohranjeni trije primerki krvavega fazana, dva samca in samica.

Terenska opažanja:

Krvavi fazani so se zadrževali v mešanem gozdu jelke in rododendrona z bogato podrastjo. Opaženi so bili samo enkrat (11.10.), ko je bilo zelo megleno in je rahlo deževalo. Ptici niso bili prav nič plašni, jata okoli 10 osebkov je zletela šele po drugem strelu. Pri tem so se močno oglašali.

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3800 m n. v.): meh, terenska št. 45 (PMSL3422), ♂, 11.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 196, C = 138, R = 14, T = 62.5) (slika 8)

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3800 m n. v.): meh, terenska št. 46 (PMSL3423), ♂, 11.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 198, C = 141, R = 14.5, T = 63)

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3800 m n. v.): meh, terenska št. 47 (PMSL3424), ♀, 11.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 189, C = 130, R = ?, T = 62.5) (slika 9)

Slika 8: Študijski meh samca krvavega fazana (*Ithaginis cruentus*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3422, zbran 11.10.1972.
Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 8: Study skin of a male Blood Pheasant (*Ithaginis cruentus*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3422, collected on 11 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

Slika 9: Študijski meh samice krvavega fazana (*Ithaginis cruentus*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3424, zbran 11.10.1972.
Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 9: Study skin of a female Blood Pheasant (*Ithaginis cruentus*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3424, collected on 11 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Tetraogallus tibetanus aquilonifer* Meinertzhagen, R & Meinertzhagen, A, 1926**

Na območju Nepala živita dve vrsti skalnih kokoši, na območju vzhodnega Nepala pa živi le tibetanska skalna kokoš, in sicer podvrste *aquilonifer* (MARTENS & ECK 1995, MADGE & MCGOWAN 2002). Pogosta stalnica na višjih nadmorskih višinah med 4500 in 5500 m na skalnih pobočjih in alpskih travnikih (GRIMMETT s sod. 2009). V zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije ni primerka, sicer pa je bilo na odpravi v letu 1972 opaženo večje število tibetanskih skalnih kokoši.

Terenska opažanja:

Tibetanske skalne kokoši so se stalno zadrževale na moreni ob baznem taboru. Jata je štela 30 - 35 osebkov (slika 10). Zgodaj zjutraj so z velikim truščem zletele proti dnu morene, čez dan pa so med hranjenjem počasi pešačile nazaj proti vrhu. Umaknile se niso niti v snegu, ampak so ob skalnih previsih iskale hrano. Ker je sneg hitro izgineval, so kmalu prišle spet do obilne paše. Primerek ni bil pridobljen, ker so Šerpe tem kuram pripisovali magično moč in bi uboj »božje kure« lahko botroval kakšni nesreči.

Slika 10: Tibetanske skalne kokoši (*Tetraogallus tibetanus*) na pobočju morene nad baznim taborom. Foto: J. Gregori

Figure 10: Tibetan Snowcocks (*Tetraogallus tibetanus*) on moraine slope above the base camp. Photo: J. Gregori

ACCIPITRIFORMES

Accipitridae

Buteo burmanicus Hume, 1875

Taksonomski položaj himalajske kanje se je nedavno spremenil, saj je bila obravnavana kot podvrsta navadne kanje *Buteo buteo refectus* Protenko, 1929, danes pa gre za samostojno vrsto (GILL & DONSKER 2018). V Nepalju gre predvsem za preletnico in prezimovalko, ki poleti verjetno tudi gnezdi na višinah med 3350 in 3800 m, medtem ko se v negnezditvenem obdobju pojavlja od nižin do 4300 m (GRIMMETT s sod. 2009). Sicer se v Nepalju iz kompleksa navadne kanje na selitvi pojavlja tudi vzhodna kanja (*Buteo japonicus*), vendar primerek, zbran v okviru odprave leta 1972, ki je shranjen v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije, pripada himalajski kanji, pri čemer gre zelo verjetno za negnezdeči osebek, na kar kaže tudi siceršnja redkost opazovanj kanj na odpravi.

Terenska opažanja:

Edini primerek, ki je bil opažen na obravnavanem območju, je zgodaj zjutraj sedel na jelki ob koči. Je izrazito temne barve, voščenico in goli del nog je imel žvepleno rumene barve.

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 36 (PMSL3443) ♀, 8.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 417, C = 241, R = 22, T = 78) (slika 11)

Slika 11: Študijski meh samice himalajske kanje (*Buteo burmanicus*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3443, zbran 8.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 11: Study skin of a female Himalayan Buzzard (*Buteo burmanicus*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3443, collected on 8 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

Slika 12: Študijski meh samice črnega škarnika (*Milvus migrans*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3442, zbran 6.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 12: Study skin of a female Black Kite (*Milvus migrans*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3442, collected on 6 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Milvus migrans lineatus* (Gray, 1831)**

Črni škarnik je v Nepalju in tudi širše na Indijskem podkontinentu splošno razširjena in pogosta vrsta od nižin do 4900 m (GRIMMETT s sod. 1998). Podvrsta *M. m. lineatus* sicer poseeljuje široko območje med Sibirijo in JV Azijo (DEL HOYO s sod. 1994), v Nepalju pa je pogostejša podvrsta *govinda*, ki je pretežno nižinska podvrsta, v višjih legah pa živi redkejša podvrsta *lineatus* (MARTENS & ECK 1995). V zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije je sicer le en primerek višinske podvrste *lineatus*, ki je bil zbran v okviru odprave v Nepal leta 1972.

Terenska opažanja:

Zbrani primerek je edini, ki je bil opažen na obravnavanem območju. Med rahlim rosenjem je sedel na suhi veji jelke ob manjšem pritoku Baruna. Sicer so drugi člani odprave videli škarnika tudi v baznem taboru, kjer je letal nad taborom, sedel pa ni. Verjetno je, da je tudi v tem primeru šlo za črnega škarnika.

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 27 (PMSL3442) ♀, 6.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 468, C = 291, R = 28.5, T = 57) (slika 12)

***Gypaetus barbatus barbatus* (Linnaeus, 1758)**

Na območju Himalaje je brkati ser pogosta in razširjena vrsta jastreba, v Nepalju zlasti na višinah med 1200 in 4100 m pa vse tja do višine 7500 m (GRIMMETT s sod. 1998, 2009). V zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije ni primerka, nekaj osebkov pa je bilo opazovanih na nepalski odpravi leta 1972.

Terenska opažanja:

Brkati ser je bil prvič opažen dne 15.9.1972, in sicer je čez bazo najprej letel star osebek, nekaj ur za njim pa je prišel mladič, ki je nekaj časa krožil in nato odletel. Ob baznem taboru se je pojavil še 19.9., 26.9., 16.10., 17.10. in 20.10.1972. V teh dneh je sedel na tla samo dvakrat (slika 13). Baje se je ob baznem taboru pojavil tudi ob drugih priložnostih. Brkati ser je bil opažen tudi na planini Ne, vendar vedno visoko, ko je letel tik ob visokih stenah.

Slika 13: Brkati ser (*Gypaetus barbatus*) na začasnem smetišču ob baznem taboru. Foto: J. Gregori

Figure 13: Lammergeier (*Gypaetus barbatus*) at a temporary dump along the base camp. Photo: J. Gregori

CHARADRIIFORMES

Charadriidae

Charadrius mongolus atrifrons Wagler, 1829

Himalajsko-tibetanska podvrsta *atrifrons* gnezdi severno od Nepala v severni Himalaji in južnem Tibetu (DEL HOYO s sod. 1996), v Nepalju pa gre zgolj za redkega prezimovalca in preletnika od nižine do 3050 m (GRIMMETT s sod. 2009). V okviru odprave v Nepal leta 1972 so bili mongolski deževniki opazovani precej visoko za vrsto na nadmorski višini 4850 m, ena samica pa je bila pridobljena za zbirko Prirodoslovnega muzeja Slovenije. Podatek je zanimiv tudi zato, ker gre za prvi znani podatek o pojavljanju mongolskega deževnika v Nepalju v 20. stoletju. Pred tem so bili mongolski deževniki opazovani v 19. stoletju, potem pa do leta 1981 nič več (INSKIPP & INSKIPP 1985).

Terenska opažanja:

Primerek, poleg katerega sta bila še dva, je bil pridobljen ob studenčku, ki se je malo pod bazo izlival v Barun. Ob njem je bilo nekoliko proda, poraščenega z mahom.

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika (27°52'25"N, 87°2'3"E, 4850 m n. v.): meh, terenska št. 2 (PMSL3473) ♀, 16.9.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 122, C = 45, R = 15.5, T = 31.5) (slika 14)

Scolopacidae

Scolopax rusticola Linnaeus, 1758

Splošno razširjena evrazijska vrsta (DEL HOYO s sod. 1996), ki v Nepalju gnezdi in prezimuje, večinoma do višine 3900 m n.v. (GRIMMETT s sod. 2009). V okviru odprave v Nepal leta 1972 je bila sloka opazovana na selitvi precej visoko na nadmorski višini 4850 m, vendar dokazni primerki ni bil zbran.

Terenska opažanja:

Opažena je bila le ena ptica ob potočku, ki se je stekal v Barun (4850 m n.v.). Dvignila se je, ko sem prišel na dobra dva metra. Sedela je ob večji skali na robu morene, kjer je izviral potoček in je bilo vse poraščeno z mahom.

Slika 14: Študijski meh samice mongolskega deževnika (*Charadrius mongolus*) iz doline Zgornjega Barunskega ledenika na območju Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3473, zbran 16.9.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 14: Study skin of a female Lesser Sandplover (*Charadrius mongolus*) from the Upper Barun Glacier valley in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3473, collected on 16 September 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

COLUMBIFORMES

Columbidae

Columba leuconota leuconota Vigors, 1831

Snežni golob je višinska vrsta goloba, ki se pojavlja in gnezdi na strmih pečinah nad gozdno mejo med 3000 in 5000 m n.v., njegova razširjenost pa je omejena na Himalajo, Tibet in gorstva osrednje Kitajske (DEL HOYO s sod. 1997). V Nepalju gre za pogosto in razširjeno stalnico, ki gnezdi med 3000 in 5700 m, pozimi pa se pomakne do 1500 m n.v. (GRIMMETT s sod. 2009). Primerek snežnega goloba z odprave iz leta 1972 je shranjen tudi v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije.

Terenska opažanja:

Pridobljeni primerek je bil osamljen. Dne 21.9.1972 je bila ob Spodnjem Barunskem ledeniku opažena jata kakih 30 primerkov.

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Yangle ob Barunu (27°45'29"N, 87°9'56"E, 3650 m n. v.): meh, terenska št. 19 (PMSL3445) ♀, 4.10.1972, leg. J. Gregori (A = 233, C = 130, R = 24, T = 32) (slika 15)

Slika 15: Študijski meh samice snežnega goloba (*Columba leuconota*) s planine Yangle ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3445, zbran 4.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 15: Study skin of a female Snow Pigeon (*Columba leuconota*) from the Yangle mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3445, collected on 4 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

STRIGIFORMES

Strigidae

Athene noctua ludlowi Baker, 1926

Afriško-evrazijska sova je večinoma vezana na toplejša sredozemska in puščavska območja, nekaj centralno azijskih podvrst pa se pojavlja na višjih nadmorskih višinah. Zanje so značilni s perjem pokriti prsti (KÖNIG s sod. 1999). Glede na nadmorsko višino je najvišje razširjena himalajsko-tibetanska podvrsta *A. n. ludlowi*, največja podvrsta čuka, ki poseljuje tudi Nepal in je poznana do višine 4600 m n.v. V Nepalju je čuk sicer redka stalnica (GRIMMETT s sod. 2009), ki na višjih nadmorskih višinah zamenjuje nižinskega bramanskega čuka (*Athene brama*) (MARTENS & ECK 1995). Primerek v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije je bil dobljen na nadmorski višini 4950 m, ki je za to vrsto ekstremna.

Terenska opažanja:

Dokazni primerek je edina sova, ki je bila opažena na obravnavanem območju.

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika, bazni tabor (27°50'59"N, 87°4'29"E, 4950 m n. v.): meh, terenska št. 58 (PMSL3427) ♀, 20.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 178, C = 85, R = 18.5, T = 28) (slika 16)

Slika 16: Študijski meh samice čuka (*Athene noctua*) iz baznega tabora v dolini Zgornjega Barunskega ledenika na območju Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3427, zbran 20.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 16: Study skin of a female Little Owl (*Athene noctua*) from the base camp in the Upper Barun Glacier valley in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3427, collected on 20 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

BUCEROTIFORMES

Upupidae

Upupa epops epops Linnaeus, 1758

Nominotipska podvrsta je razširjena vzdolž celotnega dela južne Evrazije, ki vključuje tudi podvrsto *saturata* (DEL HOYO s sod. 2001, GILL & DONSKER 2018). V Nepalju gre za letošnjo vrsto, ki se vsaj na selitvi pojavlja do nadmorske višine 5900 m, prezimuje pa od nižin do 1500 m n.v. (GRIMMETT s sod. 2009). Primerek v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije je iz obdobja selitve.

Terenska opažanja:

Samica je bila dobljena dne 19.9.1972 nad baznim taborom ob zgornjem Barunu (Khumbakarana Himal) na pašniku z raztresenimi granitnimi bloki z nadmorske višine 5100 m. Druga ptica je bila opažena 2.10.1972 na pašniku nad Nejem (okoli 4100 m n.v.). Bila je zelo plašna.

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika, bazni tabor (27°50'59"N, 87°4'29"E, 5100 m n. v.): meh, terenska št. 5 (PMSL3440) ♀, 19.9.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 140, C = 96, R = 51, T = 22) (slika 17)

Slika 17: Študijski meh samice smrdokavre (*Upupa epops*) iz baznega tabora v dolini Zgornjega Barunskega ledenika na območju Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3440, zbran 19.9.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 17: Study skin of a female Hoopoe (*Upupa epops*) from the base camp in the Upper Barun Glacier valley in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3440, collected on 19 September 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

PASSERIFORMES

Corvidae

Corvus corax tibetanus Hodgson, 1849

Holarктиčna vrsta, katere največji osebki živijo na Himalaji in so bili opisani kot podvrsta *C. c. tibetanus* (MADGE & BURN 1994). V Nepalju je krokar dokaj pogosta vrsta, ki se pojavlja med 2500 in 8235 m n.v., torej tudi nad drevesno mejo (GRIMMETT s sod. 2009). Primerek v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije je samec, ki je bil dobljen na nadmorski višini 4950 m.

Terenska opažanja:

Ob baznem taboru se je zadrževal samo en par (slika 18).

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika, bazni tabor (27°50'59"N, 87°4'29"E, 4950 m n. v.): meh, terenska št. 57 (PMSL3441) ♂, 20.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 488, C = 265, R = 80, T = 69) (slika 19)

Slika 18: Krokar (*Corvus corax*) ob baznem taboru. Foto: J. Gregori

Figure 18: Raven (*Corvus corax*) at the base camp. Photo: J. Gregori

Slika 19: Študijski meh samca krokarja (*Corvus corax*) iz baznega tabora v dolini Zgornjega Barunskega ledenika na območju Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3441, zbran 20.10. 1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 19: Study skin of a male Raven (*Corvus corax*) from the base camp in the Upper Barun Glacier valley in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3441, collected on 20 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Corvus macrorhynchos intermedius* Adams, 1859**

Velekljuna vrana je razširjena v vzhodni Aziji, najzahodnejši krak areala pa je pogorje Himalaje, ki ga poseljuje več podvrst (MADGE & BURN 1994). V Nepalju gnezdijo štiri podvrste, med katerimi se samo *C. m. intermedius* in *C. m. tibetosinensis* pojavljata na višjih nadmorskih višinah med 1200 in 5790 m (INSKIPP & INSKIPP 1985). Obe himalajski podvrsti sta tudi večji, z močnejšim kljunom (GRIMMETT s sod. 2009). V Prirodoslovnem muzeju Slovenije sta shranjena dva primerka podvrste *intermedius*, ki ima nekoliko krajši in ožji kljun v primerjavi s podvrsto *tibetosinensis* (MADGE & BURN 1994).

Terenska opažanja:

Pridobljen je bil edini par, ki je bil opažen na obravnavanem območju. Na planini je bil opazovan že na pristopnem maršu.

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 12 (PMSL3446) ♀, 1.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 333, C = 222, R = 54, T = 57)

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 13 (PMSL3447) ♂, 1.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 344, C = 237, R = 61, T = 61) (slika 20)

Slika 20: Študijski meh samca velekljune vrane (*Corvus macrorhynchos*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3447, zbran 1.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 20: Study skin of a male Large-billed Crow (*Corvus macrorhynchos*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3447, collected on 1 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Pyrrhonorax graculus digitatus* Hemprich et Ehrenberg, 1833**

Planinska kavka je razdrobljeno razširjena po južnih evrazijskih gorstvih in v severni Afriki, ptice iz azijskega dela razširjenosti pa pripadajo podvrsti *P. g. digitatus* (MADGE & BURN 1994). V Nepalju gre za pogosto in razširjeno gnezdilko na nadmorskih višinah med 3500 in 6250 m, pojavljajo pa se od 2350 do 8235 m n.v. (GRIMMETT s sod. 2009). Za zbirko Prirodoslovnega muzeja Slovenije je bil pridobljen par z nadmorske višine 4950 m.

Terenska opažanja:

Planinske kavke so v obravnavanem predelu Himalaje pogoste. Opazovana je bila jata 40 do 50 osebkov, med katerimi so bile tu in tam tudi planinske vrane (*Pyrrhonorax pyrrhonorax*). Ptice so se najpogosteje zadrževale ob velikih stenah ob Barunu, obiskovale pa so tudi alpiniste v višinskih taborih. Nekajkrat so priletele na smetišče ob baznem taboru.

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika (27°52'25"N, 87°2'3"E, 4950 m n. v.): meh, terenska št. 63 (PMSL3432) ♀, 23.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 268, C = 167, R = 28, T = 45.5) (slika 21)

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika (27°52'25"N, 87°2'3"E, 4950 m n. v.): meh, terenska št. 64 (PMSL3433) ♂, 23.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 292, C = 172, R = 29, T = 44.5)

Slika 21: Študijski meh samice planinske kavke (*Pyrrhonorax graculus*) iz doline Zgornjega Barunskega ledenika, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3432, zbran 23.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 21: Study skin of a female Alpine Chough (*Pyrrhonorax graculus*) from the Upper Barun Glacier valley; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3432, collected on 23 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Pyrrhocorax pyrrhocorax himalayanus* (Gould, 1862)**

Nekoliko širše razširjena vrsta kot planinska kavka, pri kateri je bilo prepoznanih več podvrst, na območju Himalaje pa živi največja podvrsta *P. p. himalayanus* (MADGE & BURN 1994). V Nepalju gre za pogosto stalnico, ki se večinoma pojavlja na višinah nad 2400 m n.v. pa vse do nadmorske višine 7950 m (GRIMMETT s sod. 2009). Za zbirko Prirodoslovnega muzeja Slovenije so bili pridobljeni trije osebki z dveh lokacij z nadmorskih višin med 4720 in 4950 m.

Terenska opažanja:

Planinske vrane niso bile tako številne kot planinske kavke. Najpogosteje so se zadrževale skupaj po parih, samo enkrat jih je bilo opaženih 16 skupaj v jati. Zadrževale so se najraje po pašnikih, kjer so iskale hrano z dviganjem travne ruše.

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika (27°52'25"N, 87°2'3"E, 4950 m n. v.): meh, terenska št. 48 (PMSL3438) ♀, 16.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 308, C = 151, R = 49.5, T = 56.5)

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika, planina Shershon (27°48'35"N, 87°4'51"E, 4720 m n. v.): meh, terenska št. 54 (PMSL3439) ♂, 17.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 333, C = 167, R = 53, T = 62)

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika, bazni tabor (27°50'59"N, 87°4'29"E, 4950 m n. v.): meh, terenska št. 49 (PMSL3444) ♂, 16.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 327, C = 162, R = 51.5, T = 58) (slika 22)

Slika 22: Študijski meh samca planinske vrane (*Pyrrhocorax pyrrhocorax*) iz baznega tabora v dolini Zgornjega Barunskega ledenika na območju Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3444, zbran 16.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 22: Study skin of a male Chough (*Pyrrhocorax pyrrhocorax*) from the base camp in the Upper Barun Glacier valley in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3444, collected on 16 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

Paridae

Lophophanes dichrous dichrous (Blyth, 1845)

Himalajska in južnokitajska vrsta, ki je še posebej številna v alpskih iglastih gozdovih vzhodne Himalaje (HARRAP & QUINN 1996). V Nepalju je siva čopasta sinica pogosta na nadmorskih višinah med 2450 in 4000 m, pozimi pa se spusti nižje do 2000 m n.v. (GRIMMETT s sod. 2009). Na območju Himalaje se pojavlja več podvrst; MARTENS & ECK (1995) navajata kot ločevanje med (pod)vrstami indeks med dolžino repa in perutjo, izražen v %, ki je najnižji pri nominotipski podvrsti *dichrous* ($65,7 \pm 1,05$ %), precej večji pa pri drugih podvrstah *wellsi* ($69,5 \pm 1,81$ %) in *dichroides* ($72,6 \pm 1,10$ %) in čopasti sinici *L. cristatus* ($79,0 \pm 1,88$ %). Dva primerka, shranjena v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije, ustrežata nominotipski podvrsti z indeksom 65,7 %, ki je bila sicer opisana po primerkih iz Nepala (INSKIPP & INSKIPP 1985).

Terenska opažanja:

Oba primerka (samec in samica) sta bila dobljena v jelovem gozdu na planini Ne na nadmorski višini 3780 m.

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu ($27^{\circ}46'17''N$, $87^{\circ}9'15''E$, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 33 (PMSL3456) ♂, 8.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 73, C = 48, R = ?, T = 20.2)

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu ($27^{\circ}46'17''N$, $87^{\circ}9'15''E$, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 32 (PMSL3457) ♀, 8.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 70, C = 46, R = 7.5, T = 20) (slika 23)

Slika 23: Študijski meh samice sive čopaste sinice (*Lophophanes dichrous*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3457, zbran 8.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 23: Study skin of a female Grey-crested Tit (*Lophophanes dichrous*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3457, collected on 8 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Periparus ater aemodius* (Blyth, 1845)**

Meniščki v Nepalju pripadajo podvrsti *P. a. aemodius*, ki sodi v skupino podvrst *aemodius*, za katere je značilen naglavni čopek (HARRAP & QUINN 1996). Populacija podvrste *P. a. aemodius* je razširjena v vzhodni Himalaji, Mjanmaru, Tibetu in JZ Kitajski in je dokaj izolirana od drugih podvrst meniščkov. V Nepalju je dokaj pogosta vrsta na nadmorskih višinah med 2440 in 4250 m, iz osrednjega Nepala pa so poznani tudi križanci s sorodnim pikastoperutim meniščkom *Periparus melanolophus* (GRIMMETT s sod. 2009), ki mu po novejših taksonomskih raziskavah priznavajo le status podvrste meniščka (GILL & DONSKER 2018). Odrasla samica meniščka *P. a. aemodius* je shranjena tudi v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije.

Terenska opažanja:

Dokazni primerek (samica) je bila dobljen v jelovem gozdu na planini Ne na nadmorski višini 3780 m.

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 20 (PMSL3451) ♀, ad., 4.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 60, C = 41.5, R = 6.2, T = 16.5) (slika 24)

Slika 24: Študijski meh odrasle samice meniške (*Periparus ater*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3451, zbran 4.10.1972.
Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 24: Study skin of an adult female Coal Tit (*Periparus ater*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3451, collected on 4 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Periparus rubidiventris beavani* (Jerdon, 1863)**

V Himalaji sta poznani dve podvrsti rjastega meniščka: alopatrični (MARTENS & ECK 1995), ki je nominotipska podvrsta v zahodni Himalaji, in *P. r. beavani* v vzhodni Himalaji (HARRAP & QUINN 1996). V Nepalju gre za pogosto in razširjeno vrsto, ki se pojavlja pretežno v iglastih gozdovih na nadmorskih višinah med 2135 do 4270 m (GRIMMETT s sod. 2009). V zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije sta shranjena dva samca.

Terenska opažanja:

Oba primerka (samca) sta bila dobljena v jelovem gozdu na planini Ne na nadmorski višini 3780 m.

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 30 (PMSL3452) ♂, 8.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 73, C = 48.5, R = 8, T = 21) (slika 25)

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 41 (PMSL3453) ♂, 12.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 68, C = 44, R = 7.4, T = 19)

Slika 25: Študijski meh samca rjastega meniška (*Periparus rubidiventris*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3452, zbran 8.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 25: Study skin of a male Rufous-vented Tit (*Periparus rubidiventris*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3452, collected on 10 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

Alaudidae

Alauda gulgula inopinata Bianchi, 1905

Orientalni škrjanec je južnoazijska vrsta (DEL HOYO s sod. 2004), v Nepalju pa se pojavljajo vsaj tri podvrste, pri čemer je nominotipska omejena na nižje lege, *A. g. inopinata* pa na višje tja do 3600 m nadmorske višine. Podvrsta *A. g. lhamarum* je precej redkejša in verjetno v Nepalju zgolj prezimuje (INSKIPP & INSKIPP 1985, GRIMMETT s sod. 2009). MARTENS & ECK (1995) sta sicer obravnavala podvrsto *inopinata* kot sinonim *lhamarum*, vendar sta po današnjem taksonomskem naziranju to ločeni podvrsti (GILL & DONSKER 2018). V zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije je shranjen samec tibetanske podvrste *A. g. inopinata*, ki je bil dobljen na selitvi na dokaj visoki nadmorski višini 4850 m.

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika, bazni tabor (27°50'59"N, 87°4'29"E, 4950 m n. v.): meh, terenska št. 55 (PMSL3477) ♂, 19.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 99, C = 62.5, R = 12.5, T = 24) (slika 26)

Slika 26: Študijski meh samca orientalskega škrjanca (*Alauda gulgula*) iz baznega tabora v dolini Zgornjega Barunskega ledenika na območju Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3477, zbran 19.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 22: Study skin of a male Oriental Skylark (*Alauda gulgula*) from the base camp in the Upper Barun Glacier valley in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3477, collected on 19 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

Calandrella brachydactyla dukhunensis (Sykes, 1832)

Kratkoprsti škrjanček je afriško-evrazijska vrsta (DEL HOYO s sod. 2004), katere areal se v Nepalju prekriva še z dvema vrstama iz rodu *Calandrella* (INSKIPP & INSKIPP 1985). V Nepalju je kratkoprsti škrjanček večinoma preletnik in prezimovalec od nižin do 5000 m n.v. (GRIMMETT s sod. 2009). Od dveh podvrst je najpogostejša *C. b. dukhunensis* iz Tibeta, katere primerek je shranjen tudi v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije. Primerek je samec, ki je bil dobljen v času jesenske selitve na nadmorski višini 4850 m. MARTENS & ECK (1995) sicer navajata le vrsto *C. acutirostris*, ki je pogostejša v poletnem času, v času selitve in pozimi pa je redka (GRIMMETT s sod. 2009).

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika, bazni tabor (27°50'59"N, 87°4'29"E, 4950 m n. v.): meh, terenska št. 65 (PMSL3478) ♂, 23.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 97, C = 51, R = 10.5, T = 21) (sliki 27, 28)

Slika 27: Kratkoprsti škrjanček (*Calandrella brachydactyla*) ob baznem taboru. Foto: J. Gregori

Figure 27: Greater Short-toed Lark (*Calandrella brachydactyla*) at the base camp. Photo: J. Gregori

Slika 28: Študijski meh samca kratkoprstega škrjančka (*Calandrella brachydactyla*) iz baznega tabora v dolini Zgornjega Barunskega ledenika na območju Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3478, zbran 23.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 28: Study skin of a male Greater Short-toed Lark (*Calandrella brachydactyla*) from the base camp in the Upper Barun Glacier valley in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3478, collected on 23 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Eremophila alpestris elwesi* (Blanford, 1872)**

Široko razširjena vrsta na severni polobli, ki poseljuje tako Evrazijo kot Severno Ameriko (DEL HOYO s sod. 2004). V Nepalju gre za dokaj pogosto stalnico na kamnitih pašnikih na višinah med 2600 in 5900 m (GRIMMETT s sod. 2009). V zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije sta shranjena dva primerka nepalske podvrste *E. a. elwesi*.

Terenska opazanja:

Primerka po barvi ustrežata uhatemu škrjancu, vendar nimata na glavi značilnih čopkov ob strani. Oba osebka sta se na pašniku zadrževala skupaj, ker pa sta oba verjetno istega spola, gre verjetno za mladiča iz istega gnezda.

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika (27°52'25"N, 87°2'3"E, 5100 m n. v.): meh, terenska št. 60 (PMSL3466) ♂, 21.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 107, C = 63, R = 11, T = 21.5)

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika (27°52'25"N, 87°2'3"E, 5100 m n. v.): meh, terenska št. 59 (PMSL3467) ♂, 21.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 112, C = 69, R = 11.5, T = 22) (slika 29)

Slika 29: Študijski meh samca uhatega škrjanca (*Eremophila alpestris*) iz doline Zgornjega Barunskega ledenika na območju Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3467, zbran 21.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 29: Study skin of a male Horned Lark (*Eremophila alpestris*) from the Upper Barun Glacier valley in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3467, collected on 21 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

Phylloscopidae

Phylloscopus affinis affinis (Tickell, 1833)

Himalajski endemit, ki je razširjen od severnega Pakistana do Butana (GRIMMETT s sod. 1998). V Nepalju je himalajska listnica pogosta in razširjena na nadmorskih višinah med 2550 in 4880 m, pozimi pa se premakne niže pod 1190 m n.v. (GRIMMETT s sod. 2009). V Nepalju se pojavljata dve podvrsti (INSKIPP & INSKIPP 1985), primerek v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije pa najverjetneje pripada pogostejši nominotipski podvrsti.

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Spodnjega Barunskega ledenika (27°47'38"N, 87°4'53"E, 4850 m n. v.): meh, terenska št. 10 (PMSL3465) ♂, 21.9.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 63, C = 47.5, R = 9 (?), T = 19.5) (slika 30)

Slika 30: Študijski meh samca himalajske listnice (*Phylloscopus affinis*) iz doline Spodnjega Barunskega ledenika na območju Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3465, zbran 21.9.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 30: Study skin of a male Tickell's Leaf-warbler (*Phylloscopus affinis*) from the Upper Barun Glacier valley in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3465, collected on 21 September 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Phylloscopus trochiloides trochiloides* (Sundevall, 1837)**

Zelena listnica je razširjena po večjem delu Evrazije od vzhodne Evrope do osrednje Kitajske (GILL & DONSKER 2018). V Nepalju je pogosta poletna vrsta na nadmorskih višinah med 3000 in 4270 m, na selitvi in pozimi pa večinoma pod 2135 m (GRIMMETT s sod. 2009). Primerek v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije verjetno pripada nominotipski podvrsti, čeprav so bile v Nepalju registrirane kar tri podvrste (GRIMMETT s sod. 2009).

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 23 (PMSL3464) ♂, 5.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 64.5, C = 50, R = 9, T = 21) (slika 31)

Slika 31: Študijski meh samca zelene listnice (*Phylloscopus trochiloides*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3464, zbran 5.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 31: Study skin of a male Greenish Warbler (*Phylloscopus trochiloides*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3464, collected on 5 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

Leiothrichidae

Trochalopteron affine affine (Blyth, 1843)

Vrsta ima razdrobljen areal med Nepalom in Vietnamom (DEL HOYO s sod. 2007). Opisana je bila po primerkih iz Nepala, kjer je pogosta gnezdilka na nadmorskih višinah med 2750 in 4600 m, pozimi pa se pomakne na nadmorske višine nad 1830 m (GRIMMETT s sod. 2009). Trije primerki so shranjeni tudi v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije.

Terenska opažanja:

Ptiči so se zadrževali v jatah (6 -10 ptičev) in se brez glasu spreletavali ali bolj plezali po gostem grmovju rododendrona. Če jih je kaj zmotilo, pa so zagnali velik vrišč, podoben sračjemu.

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3780 m n. v.): meh, terenska št. 34 (PMSL3448) ♀, 8.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 101, C = 119, R = 17, T = 39.5) (slika 32)

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3800 m n. v.): meh, terenska št. 44 (PMSL3449) ♂, 12.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 107, C = 116, R = 19, T = 40)

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 4100 m n. v.): meh, terenska št. 18 (PMSL3450) ♂, juv., 2.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 110, C = 124, R = 19.5, T = 40)

Slika 32: Študijski meh samice črnolicega šojarja (*Trochalopteron affine*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3448, zbran 8.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 32: Study skin of a female Black-faced Laughing Thrush (*Trochalopteron affine*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3448, collected on 8 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

Regulidae

***Regulus regulus sikkimensis* Meinertzhagen R. et Meinertzhagen A., 1926**

Razširjena evrazijska vrsta, poznana tudi z nekaterih atlantskih otočij (GILL & DONSKER 2018). V Nepalju gre za pogosto stalnico, razširjeno na nadmorskih višinah med 2200 in 4000 m (GRIMMETT s sod. 2009). Primerek v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije verjetno spada v podvrsto *sikkimensis*, čeprav MARTENS & ECK (1995) navajata tudi možnost pojavljanja podvrste *himalayensis*.

Terenska opažanja:

Dokazni primerek je bil dobljen na jelki.

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 40 (PMSL3463) ♂, 12.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 54, C = 36.5, R = 8.2, T = 19) (slika 33)

Tichodromidae

***Tichodroma muraria nepalensis* Bonaparte, 1850**

Skalni plezalček je razdrobljeno razširjen po južnih evrazijskih gorstvih, na vzhodu areala (tudi v Himalaji) pa živi temnejša podvrsta *T. m. nipalensis* (HARRAP & QUINN 1996). V Nepalju je dokaj pogost in razširjen, kjer se v negnezditvenem obdobju pojavlja od 245 do 5730 m n.v. (GRIMMETT s sod. 2009). V zbirki Prirodoslovnega muzeja ni primerka te podvrste.

Terenska opažanja:

Posamezni skalni plezalčki so se redno pojavljali v okolici baznega tabora. Opaženi so bili tudi nižje ob Barunu, na poti do planine Ne. Najvišje je bil opažen na višini okoli 5300 metrov, kjer se je pogosto oglašal.

Slika 33: Študijski meh samca rumenoglavega kraljička (*Regulus regulus*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3463, zbran 12.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 33: Study skin of a male Goldercrest (*Regulus regulus*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3463, collected 12 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

Certhiidae

Certhia nipalensis Blyth, 1845

Večji del areala vrste je omejen na Himalajo, kjer se lahko lokalno pojavlja tudi sintopično z drugimi vrstami plezalčkov iz rodu *Certhia* (HARRAP & QUINN 1996). Gre za stalnico, ki je v Nepalju dokaj pogosta in razširjena na nadmorskih višinah med 1800 in 3660 m (GRIMMETT s sod. 2009). V zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije je shranjena le ena samica.

Terenska opažanja:

Dokazni primerek je bil pridobljen v jelovem gozdu.

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 24 (PMSL3468) ♀, ad., 5.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 68, C = 59.5, R = 12, T = 17.5) (slika 34)

Slika 34: Študijski meh odrasle samice nepalskega plezalčka (*Certhia nipalensis*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3468, zbran 5.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 34: Study skin of an adult female Rusty-flanked Treecreeper (*Certhia nipalensis*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3468, collected 5 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

Muscicapidae

Myophonus caeruleus temminckii Vigors, 1831

Vrsta je razširjena večidel v JV Aziji in vzdolž Himalaje do gorovja Tien Shan (DEL HOYO s sod. 2005). V Nepalju živi podvrsta *M. c. temminckii*, ki se pojavlja v širokem višinskem razponu med 470 do 4800 m n.v., prezimuje pa navadno pod 2745 m n.v. (INSKIPP & INSKIPP 1985, GRIMMETT s sod. 2009). Za zbirko Prirodoslovnega muzeja Slovenije sta bila pridobljena dva primerka.

Terenska opažanja:

Dokazna primerka sta se zadrževala blizu potoka.

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 35 (PMSL3429), 8.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 169, C = 122, R = 24.5, T = 51) (slika 35)

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 15 (PMSL3434) ♂, 1.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 176, C = 122, R = 25.5, T = 53.3)

Slika 35: Študijski meh modrega drozgovca (*Myophonus caeruleus*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3429, zbran 8.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 35: Study skin of Blue Whistling Thrush (*Myophonus caeruleus*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3429, collected on 8 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Phoenicurus erythrogastrus grandis* (Gould, 1850)**

Beloglavi pogorelček je osrednjeazijska vrsta, katere areal se razprostira od Bajkalskega jezera na severu do severne Indije na jugu, disjunktna populacija pa živi na Kavkazu (DEL HOYO s sod. 2005). V Nepalu ni pogosta gnezdilka; pogostejši je na selitvi in v zimskem obdobju, zlasti na nadmorskih višinah med 2650 in 3965 m (GRIMMETT s sod. 2009). Iz selitvenega obdobja je tudi primerek, shranjen v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije.

Terenska opažanja:

Dokazni primerek se je zadrževal na travniku.

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika (27°52'25"N, 87°2'3"E, 5100 m n. v.): meh, terenska št. 9 (PMSL3428), ♂, 19.9.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 107, C = 71.5, R = 12.2, T = 29) (slika 36)

Slika 36: Študijski meh samca beloglavega pogorelčka (*Phoenicurus erythrogastrus*) iz doline Zgornjega Barunskega ledenika na območju Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerkek PMSL3428, zbran 19.9. 1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 36: Study skin of a male White-winged Redstart (*Phoenicurus erythrogastrus*) from the Upper Barun Glacier valley in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3428, collected on 19 September 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Phoenicurus hodgsoni* (Moore, 1854)**

Vrsta je razširjena po tibetanski planoti, prezimuje pa južneje v Nepalju in južni Kitajski (DEL HOYO s sod. 2005). Tibetanski pogoreleček je bil sicer opisan po primerkih iz Nepala, vendar tu ne gnezdi, pozimi pa je dokaj pogost na nadmorskih višinah med 760 in 2800 m, na selitvi celo vse tja do 5030 m (INSKIPP & INSKIPP 1985, GRIMMETT s sod. 2009). Samec je bil pridobljen za zbirko Prirodoslovnega muzeja Slovenije na planini Yangle, sicer pa je bila vrsta opazovana tudi na planini Ne (slika 37).

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Yangle ob Barunu (27°45'29"N, 87°9'56"E, 3650 m n. v.): meh, terenska št. 37 (PMSL3426), ♂, 10.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 85, C = 66, R = 10.2, T = 24.5) (slika 38)

Slika 37: Tibetanski pogoreleček (*Phoenicurus hodgsoni*) na planini Ne. Foto: J. Gregori

Figure 37: Hodgson's Redstart (*Phoenicurus hodgsoni*) in the Ne mountain pasture. Photo: J. Gregori

Slika 38: Študijski meh samca tibetanskega pogorelčka (*Phoenicurus hodgsoni*) s planine Yangle ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3426, zbran 10.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 38: Study skin of a male Hodgson's Redstart (*Phoenicurus hodgsoni*) from the Yangle mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3426, collected on 10 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Phoenicurus leucocephalus* Vigors, 1831**

Vrsta je razširjena od vzhodnega Uzbekistana do Indokine (DEL HOYO s sod. 2005). Ob gorskih potokih in rekah Nepala je rečni pogorelček pogost, kjer gnezdi na nadmorskih višinah med 1830 in 5100 m, pozimi pa se pomakne niže na nadmorske višine med 75 in 3500 m (s sod. 2009). Za zbirko Prirodoslovnega muzeja Slovenije sta bila pridobljena dva primerka.

Terenska opažanja:

Oba primerka sta bila najdena ob potoku.

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Yangle ob Barunu (27°45'29"N, 87°9'56"E, 3650 m n. v.): meh, terenska št. 38 (PMSL3425) ♀, 10.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 92, C = 70, R = 11.7, T = 29.5) (slika 39)

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 4100 m n. v.): meh, terenska št. 16 (PMSL3435) ♀, 2.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 89, C = 68.5, R = 13.3, T = 29.5)

Slika 39: Študijski meh samice rečnega pogorelčka (*Phoenicurus leucocephalus*) s planine Yangle ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3425, zbran 10.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 39: Study skin of a female White-capped Redstart (*Phoenicurus leucocephalus*) from the Yangle mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3425, collected on 10 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Phoenicurus ochruros rufiventris* (Vieillot, 1818)**

Areal šmarnice zajema široko območje med severno Afriko in vzhodno Azijo s petimi prepoznanimi podvrstami, na Himalaji pa živi podvrsta *P. o. rufiventris* (DEL HOYO s sod. 2005). V Nepalju je pogosta gnezdilka na nadmorskih višinah med 2560 in 5700 m, pozimi pa se večinoma premakne na nadmorske višine pod 700 m (GRIMMETT s sod. 2009). V zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije sta shranjena dva samca himalajske podvrste.

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 21 (PMSL3436), ♂, 4.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 89, C = 63.5, R = 10.5, T = 25) (slika 40)

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Spodnjega Barunskega ledenika (27°47'38"N, 87°4'53"E, 4800 m n. v.): meh, terenska št. 3 (PMSL3437), ♂, 16.9.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 89, C = 60, R = 10, T = 24.5)

Slika 40: Študijski meh samca šmarnice (*Phoenicurus ochruros*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepiriral J. Gregori. Primerek PMSL3436, zbran 4.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 40: Study skin of a male Blackstart (*Phoenicurus ochruros*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3436, collected on 4 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Saxicola maurus indicus* (Blyth, 1847)**

Taksonomske raziskave rodu *Saxicola* so pokazale, da je vrsta *Saxicola torquata* pravzaprav kompleks vrst, ki je sedaj razpadel v več vrst, med drugimi se danes kot samostojna vrsta obravnava tudi sibirski prosnik (*Saxicola maurus*) (GILL & DONSKER 2018). Sibirski prosnik je razširjen od vzhodne in severne Evrope do JV Azije, na Himalaji pa živi podvrsta *S. m. indicus* (DEL HOYO s sod. 2005, GILL & DONSKER 2018). V Nepalju je vrsta pogosta in razširjena ter se pojavlja prek celega leta na nadmorskih višinah med 365 in 4800 m (GRIMMETT s sod. 2009). Primerek na selitvi z dokaj visoke nadmorske višine 5050 m je shranjen tudi v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije.

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika (27°52'25"N, 87°2'3"E, 5050 m n. v.): meh, terenska št. 4 (PMSL3458) ♂, 19.9.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 71, C = 60, R = 10, T = 22.5) (slika 41)

Slika 41: Študijski meh samca sibirskega prosnika (*Saxicola maurus*) iz doline Zgornjega Barunskega ledenika na območju Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3458, zbran 19.9.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 41: Study skin of a male Siberian Stonechat (*Saxicola maurus*) from the Upper Barun Glacier valley in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3458, collected 19 September 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

Cinclidae

Cinclus pallasii tenuirostris Bonaparte, 1850

Vzhodnoazijska vrsta, katere areal sega od Afganistana prek Himalaje do Japonske in Sahalina (DEL HOYO s sod. 2005). Na območju Nepala se poleg rjavega povodnega kosa pojavlja tudi povodni kos (*Cinclus cinclus*), vendar je prvi bolj razširjen (INSKIPP & INSKIPP 1985). Rjavi povodni kos je stalnica, ki se v Nepalju pojavlja na nadmorskih višinah med 800 in 4960 m (GRIMMETT s sod. 2009). V zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije je shranjena samica nepalske podvrste *C. p. tenuirostris*.

Terenska opažanja:

Dobljen ob potoku.

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 22 (PMSL3430) ♀, 4.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 97, C = 54.5, R = 16.2, T = 29.5) (slika 42)

Slika 42: Študijski meh samice rjavega povodnega kosa (*Cinclus pallasii*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3430, zbran 4.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 42: Study skin of a female Brown Dipper (*Cinclus pallasii*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3430, collected 4 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

Passeridae

Pyrgilauda ruficollis ruficollis (Blanford, 1871)

Taksonomsko se je rod *Montifringilla* razdelil na več rodov in najboljšejeji je izključno azijski rod *Pyrgilauda* (GILL & DONSKER 2018). Večji del areala rjavovratega planinskega vrabca leži v Tibetu, na južnem robu pa sega tudi v Himalajo (CLEMENT s sod. 1994). Status vrste v Nepalju ni jaseen, verjetno pa gre za redko stalnico, ki se pojavlja na nadmorskih višinah med 3290 in 4850 m (GRIMMETT s sod. 2009). Primerkek te redke nepalske vrste je shranjen tudi v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije, pridobljen na višini 4850 m n.v..

Terenska opažanja:

Vsega skupaj je bilo na odpravi opazovanih le nekaj primerkov te vrste ob baznem taboru, kjer so iskali hrano ob granitnih blokii in stikali po špranjah (slika 43). Oglašali so se z mijavkajočim glasom.

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika, bazni tabor (27°50'59"N, 87°4'29"E, 4850 m n. v.): meh, terenska št. 50 (PMSL3474), 16.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 93, C = 53, R = 10.2, T = 21) (slika 44)

Slika 43: Rjavovrati planinski vrabec (*Pyrgilauda ruficollis*), bazni tabor. Foto: J. Gregori

Figure 43:

Slika 44: Študijski meh rjavovratnega planinskega vrabca (*Pyrgilauda ruficollis*) iz baznega tabora v dolini Zgornjega Barunskega ledenika z območja Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3474, zbran 16.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 44: Study skin of Rufous-necked Snowfinch (*Pyrgilauda ruficollis*) from the base camp in the Upper Barun Glacier valley in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3474, collected on 16 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

Prunellidae

Prunella collaris nipalensis (Blyth, 1843)

Planinska pevka se pojavlja raztreseno po gorstvih severne Afrike, južne Evrope do osrednjih azijskih gorstev (DEL HOYO s sod. 2005). Opisanih je bilo več podvrst, iz Nepala pa je opisana podvrsta *P. c. nipalensis*, ki je bila opažena vse do nadmorske višine 7900 m na pobočju Mount Everesta (INSKIPP & INSKIPP 1985). Sicer se v Nepalju pojavlja na nadmorskih višinah med 4200 in 5500 m, prezimuje pa na 2440 do 3795 m n.v. (GRIMMETT s sod. 2009). Za zbirko Prirodoslovnega muzeja Slovenije je bil pridobljen en samec te podvrste.

Terenska opažanja:

Kadar je zapadel sneg, se je en samec stalno zadrževal v baznem taboru in kadar je bilo toplo, je prepeval (slika 45).

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika (27°52'25"N, 87°2'3"E, 5100 m n. v.): meh, terenska št. 6 (PMSL3454) ♂, 19.9.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 97, C = 66.5, R = 11.5, T = 24.5) (slika 46)

Slika 45: Planinska pevka (*Prunella collaris*), bazni tabor. Foto: J. Gregori

Figure 45: Alpine Accentor (*Prunella collaris*), base camp. Photo: J. Gregori

Slika 46: Študijski meh samca planinske pevke (*Prunella collaris*) iz doline Zgornjega Barunskega ledenika na območju Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3454, zbran 19.9.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 46: Study skin of a male Alpine Accentor (*Prunella collaris*) from the Upper Barun Glacier valley in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3454, collected on 19 September 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Prunella rubeculoides rubeculoides* (Moore, 1854)**

Pestrost rodu *Prunella* je v Himalaji zelo visoka, saj je bilo samo v Nepalju registriranih sedem vrst (Grimmett s sod. 2009). Areal taščične pevke je omejen na Himalajo in na višje predele južne Kitajske (DEL HOYO s sod. 2005). Vrsta je bila opisana po primerkih iz Nepala, kjer je na višjih legah med 4200 in 5000 m n.v. dokaj pogosta, pozimi pa se pomakne na nižje lege med 2655 in 3960 m n.v. (INSKIPP & INSKIPP 1985, GRIMMETT s sod. 2009). V zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije je shranjen en primerek.

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika (27°52'25"N, 87°2'3"E, 4950 m n. v.): meh, terenska št. 56 (PMSL3455) ♀, 19.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 77, C = 62, R = 11.5, T = 22.3) (slika 47)

Slika 47: Študijski meh samice taščične pevke (*Prunella rubeculoides*) iz doline Zgornjega Barunskega ledenika na območju Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3455, zbran 19.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 47: Study skin of a female Robin Accentor (*Prunella rubeculoides*) from the Upper Barun Glacier valley in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3455, collected on 19 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

Motacillidae

Anthus godlewskii (Taczanowski, 1876)

Vzhodna južnosibirska vrsta, ki gnezdi na območju med Rusijo in Mongolijo, prezimuje pa na indijskem podkontinentu (ALSTRÖM & MILD 2003). V Nepalju je mongolska cipa zgolj preletnica v vzhodnem delu države, ki se na selitvi pojavlja do nadmorske višine 4250 m (GRIMMETT s sod. 2009). MARTENS & ECK (1995) opozarjata na možnost zamenjave z vrsto *A. rufulus*, ki ima manj progast hrbet (ALSTRÖM & MILD 2003) in je v tem delu Nepala tudi redkejša. V zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije so shranjeni kar trije nepalski primerki iz obdobja selitve iz za vrsto visokih nadmorskih višin med 3750 in 5050 m.

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika (27°52'25"N, 87°2'3"E, 5050 m n. v.): meh, terenska št. 7 (PMSL3479) ♀, 19.9.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 89, C = 62.5, R = 11.5, T = 26.5) (slika 48)

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Spodnjega Barunskega ledenika (27°47'38"N, 87°4'53"E, 4850 m n. v.): meh, terenska št. 11 (PMSL3480) ♀, 21.9.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 88.5, C = 65, R = 12.5, T = 25.5)

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 14 (PMSL3481) ♂, 1.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 87, C = 63.5, R = 12, T = 26.5)

Slika 48: Študijski meh samice mongolske cipe (*Anthus godlewskii*) iz doline Zgornjega Barunskega ledenika z območja Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3479, zbran 19.9.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 48: Study skin of a female Blyth's Pipit (*Anthus godlewskii*) from the Upper Barun Glacier valley in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3479, collected on 19 September 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Anthus hodgsoni hodgsoni* Richmond, 1907**

Pri gozdni cipi sta poznani dve podvrsti, ki obe prezimujeta na območju Himalaje in JV Azije, čeprav gre severnejša južnosibirskaja podvrsta *A. h. yunnanensis* dlje proti jugu (ALSTRÖM & MILD 2003). Gnezditvena areala podvrst sta jasno ločena, stikata pa se le na Japonskem. Na območju Nepala se pojavljata obe podvrsti, pri čemer je nominotipska podvrsta pogosta in razširjena gnezdilka, ki v Nepalju tudi prezimuje, medtem ko je večja in manj progasta podvrsta *A. h. yunnanensis* preletna in zimska gostja (GRIMMETT s sod. 2009). Vzorčenje ptic v okviru VI. JAHN za zbirko Prirodoslovnega muzeja Slovenije je bilo opravljeno v obdobju selitve, ko se obe podvrsti lahko v vzhodnem Nepalju pojavljata skupaj (INSKIPP & INSKIPP 1985), očitno tudi na območju v okolici Makaluja. Do podobnih zaključkov sta prišla tudi MARTENS & ECK (1995).

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 29 (PMSL3486) ♀, 7.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 79, C = 55.5, R = 10, T = 20) (slika 49)

Slika 49: Študijski meh samice gozdne cipe (*Anthus hodgsoni hodgsoni*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3486, zbran 7.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 49: Study skin of a female Olive-backed Pipit (*Anthus hodgsoni hodgsoni*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3486, collected on 7 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Anthus hodgsoni yunnanensis* Uchida et Kuroda, 1916**

Podrobnejši opis glej pri nominotipski podvrsti. Severna podvrsta gozdne cipe *A. h. yunnanensis* se od nominotipske podvrste loči po manjši progavosti ter nekaterih biometričnih podatkih (ALSTRÖM & MILD 2003).

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 25 (PMSL3482) ♀, 5.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 88, C = 65, R = 10, T = 21) (slika 50)

Slika 50: Študijski meh samice gozdne cipe (*Anthus hodgsoni yunnanensis*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3482, zbran 5.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 50: Study skin of a female Olive-backed Pipit (*Anthus hodgsoni yunnanensis*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3482, collected on 5 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Anthus roseatus* Blyth, 1847**

Gnezdi v gorstvih med Afganistanom prek Himalaje do Kitajske, večinoma na alpskih travnikih nad drevesno mejo, seli pa sem med septembrom in novembrom na južna obrobja teh gorstev (ALSTRÖM & MILD 2003). V Nepalju so rožnate cipe dokaj pogoste in razširjene na nadmorskih višinah med 4000 in 5050 m, pozimi pa se spustijo nižje na 75 do 1500 m n.v. (GRIMMETT s sod. 2009). V zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije so shranjeni trije primerki z obdobja selitve.

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 28 (PMSL3483) ♂, 7.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 88, C = 62, R = 10.5 (?), T = 22.5)

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 31 (PMSL3484) ♂, 8.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 87, C = 61, R = 10.2, T = 21)

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika, bazni tabor (27°50'59"N, 87°4'29"E, 4950 m n. v.): meh, terenska št. 61 (PMSL3485) ♂, 21.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 81, C = 56.5, R = 11.5, T = 22) (slika 51)

Slika 51: Študijski meh samca rožnate cipe (*Anthus roseatus*) iz baznega tabora v dolini Zgornjega Barunskega ledenika na območju Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3485, zbran 21.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 51: Study skin of a male Rosy Pipit (*Anthus roseatus*) from the base camp in the Upper Barun Glacier valley in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3485, collected on 21 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Motacilla alba leucopsis* (Gould, 1838)**

Bela pastirica je vrsta s široko evrazijsko razširjenostjo od zahodne severne Afrike do Aljaske, takšna razširjenost pa botruje njeni izjemno kompleksni geografski različnosti s trenutno prepoznanimi devetimi podvrstami (ALSTRÖM & MILD 2003, GILL & DONSKER 2018). Na območju Himalaje in Nepala sicer gnezdi le podvrsta *M. a. alboides*, vendar se na selitvi in v obdobju prezimovanja tukaj pojavlja še vsaj pet do šest podvrst (INSKIPP & INSKIPP 1985, ALSTRÖM & MILD 2003, GRIMMETT s sod. 2009). Primerek, ki je bil zbran v okviru jesenskega vzorčenja za zbirko Prirodoslovnega muzeja Slovenije, ne ustreza gnezdeči podvrsti *M. a. alboides*, pač pa najverjetneje pripada samici podvrste *M. a. leucopsis* z značilno belim vratom, čelom in grlom ter večjo belino na velikih krovcih. Podvrsti *M. a. leucopsis* je najbolj podobna podvrsta *M. a. bakalensis*, ki ima navadno več sivine na velikih krovcih (ALSTRÖM & MILD 2003) in je v Nepalju precej redkejša (INSKIPP & INSKIPP 1985, MARTENS & ECK 1995). Gnezditveni areal podvrste *M. a. leucopsis* je sicer vzhodna Kitajska (ALSTRÖM & MILD 2003).

Terenska opažanja:

Bela pastirica se je pojavljala tudi v baznem taboru in se tam redno zadrževala od 20.9. naprej (slika 52).

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 42 (PMSL3431) ♀, 12.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 89, C = 83,5, R = 12, T = 21,5) (slika 53)

Slika 52: Bela pastirica (*Motacilla alba*) v baznem taboru. Foto: J. Gregori

Figure 52: White Wagtail (*Motacilla alba*) in the base camp. Photo: J. Gregori

Slika 53: Študijski meh samice bele pastirice (*Motacilla alba*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3431, zbran 12.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 53: Study skin of a female White Wagtail (*Motacilla alba*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3431, collected on 12 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

Fringillidae

Carpodacus puniceus puniceus (Blyth, 1845)

Centralno-azijska višinska vrsta, ki je bila opisana po primerkih iz Nepala (INSKIPP & INSKIPP 1985, CLEMENT s sod. 1994). Rdečelici škrlatec je v severnem Nepalju pogosta stalnica, ki se pojavlja na nadmorskih višinah med 2745 in 5490 m (INSKIPP & INSKIPP 1985, GRIMMETT s sod. 2009). Juvenilna ptica je bila pridobljena za zbirko Prirodoslovnega muzeja Slovenije.

Terenska opažanja:

Dokazni primerek je bil pridobljen na nadmorski višini 4850 m, sicer pa so bili posamezni ptiči opazovani do nadmorske višine približno 5200 m.

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Spodnjega Barunskega ledenika (27°47'38"N, 87°4'53"E, 4850 m n. v.): meh, terenska št. 1 (PMSL3462), ♂, juv., 16.9.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 108, C = 74, R = 14, T = 24.5) (slika 54)

Slika 54: Študijski meh mladega samca rdečelicega škrlatca (*Carpodacus puniceus*) iz doline Spodnjega Barunskega ledenika na območju Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3462, zbran 16.9.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 54: Study skin of a juvenile male Red-fronted Rosefinch (*Carpodacus puniceus*) from the Lower Barun Glacier valley in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3462, collected 16 September 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Capodacus thura thura* Bonaparte et Schlegel, 1850**

Himalajsko-tibetanska vrsta z več prepoznanimi podvrstami, iz Nepala pa je znana le nominotipska podvrsta (INSKIPP & INSKIPP 1985, CLEMENT s sod. 1994). V Nepalju je rododendronov škrlatec dokaj pogosta vrsta na alpskih travnikih in grmiščih. Poleti se pojavlja na nadmorskih višinah med 3800 in 4200 m, pozimi pa med 1830 in 3660 m (CLEMENT S SOD. 1994, GRIMMETT S SOD. 2009).

Terenska opažanja:

Oba primerka sta bila dobljena v gostem grmovju nad planino Ne.

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, nad planino Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 4100 m n. v.): meh, terenska št. 17 (PMSL3461), ♂, 2.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 83, C = 71, R = 11, T = 25.5) (slika 55)

Makalu, Bhararate Himal, nad planino Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3900 m n. v.): meh, terenska št. 43 (PMSL3476), ♀, 12.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 83, C = 71, R = 11.5, T = 24.5)

Slika 55: Študijski meh samca rododendronovega škrlatca (*Carpodacus thura*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3461, zbran 2.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 55: Study skin of a male Himalayan White-browed Rosefinch (*Carpodacus thura*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3461, collected on 2 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Leucosticte brandti haematopygia* (Gould, 1851)**

Centralno azijska vrsta z več opisanimi podvrstami, pri čemer populacije v Nepalju najverjetneje pripadajo le eni, *L. b. haematopygia* (INSKIPP & INSKIPP 1985, CLEMENT s sod. 1994). V Nepalju je sajasti snežni ščinkavec pogosta stalna vrsta, ki se pojavlja na nadmorskih višinah med 2350 in 6000 m (GRIMMETT s sod. 2009). Vrsta se lokalno pojavlja skupaj z vrsti *L. nemoricola* (MARTENS & ECK 1995), kar očitno velja tudi za območje okoli Makaluja. Za zbirko Prirodoslovnega muzeja Slovenije so bili pridobljeni trije primerki.

Terenska opažanja:

Ob baznem taboru so se snežni ščinkavci (*L. brandti*, *L. nemoricola*) najraje zadrževali na tleh, kjer so iskali hrano (slika 56). Največja opažena jata je štela okoli 120 osebkov.

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, nad baznim taborom (27°51'31"N, 87°3'10"E, 5100 m n. v.): meh, terenska št. 8 (PMSL3469) ♂, 18.9.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 112, C = 74.5, R = 10.7, T = 22) (slika 57)

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika, planina Shershon (27°48'35"N, 87°4'51"E, 4700 m n. v.): meh, terenska št. 51 (PMSL3470) ♂, 17.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 117, C = 73, R = 10, T = 22.5)

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika, planina Shershon (27°48'35"N, 87°4'51"E, 4700 m n. v.): meh, terenska št. 53 (PMSL3471), 17.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 114, C = 70, R = 10, T = 20.5)

Slika 56: Sajasti snežni ščinkavec (*Leucocista brandti*), bazni tabor. Foto: J. Gregori

Figure 56: Black-headed Mountain-finch (*Leucosticte brandti*), base camp. Photo: J. Gregori

Slika 57: Študijski meh samca sajastega ščinkavca (*Leucosticte brandti*), zbranega nad baznim taborom na območju Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3469, zbran 18.9.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 57: Study skin of a male Black-headed Mountain-finch (*Leucosticte brandti*) collected above the base camp in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3469, collected on 18 September 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Leucosticte nemoricola nemoricola* (Hodgson, 1836)**

Vrsta je razširjena od Pakistana do zahodne Kitajske, v Nepalju pa živi nominotipska podvrsta, ki je bila opisana po primerkih iz Nepala (INSKIPP & INSKIPP 1985, CLEMENT s sod. 1994). V Nepalju je snežni ščinkavec pogosta in razširjena vrsta med 4200 in 5200 m n.v., v negnezditvenem obdobju pa se pojavlja na višinah med 2000 in 3650 m n.v. (GRIMMETT s sod. 2009). V zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije je shranjen le en primerek, na obravnavanem območju pa je bila vrsta sodeč po zbranem materialu redkejša od sajastega snežnega ščinkavca (*L. brandti*).

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika, planina Shershon (27°48'35"N, 87°4'51"E, 4700 m n. v.): meh, terenska št. 52 (PMSL3472) ♂, 17.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 106, C = 67, R = 10.2, T = 22) (slika 58)

Slika 58: Študijski meh samca snežnega ščinkavca (*Leucosticte nemoricola*) s planine Shershon v dolini Zgornjega Barunskega ledenika na območju Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3472, zbran 17.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 58: Study skin of a male Plain Mountain Finch (*Leucosticte nemoricola*) from the Shershon mountain pasture in the Upper Barun Glacier valley in the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3472, collected on 17 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Linaria flavirostris rufostrigata* (Walton, 1905)**

Areal vrste je razdeljen na dva dela, in sicer zahodni del v SZ Evropi in vzhodni na gorstvih centralne in vzhodne Azije (CLEMENT s sod. 1994). V vzhodnem Nepalju severni repnik ni pogost, pojavlja pa se na nadmorskih višinah med 3965 in 4575 m (INSKIPP & INSKIPP 1985, GRIMMETT s sod. 2009). V okviru VI. JAHN je bil za zbirko Prirodoslovnega muzeja Slovenije pridobljen en primerek.

Katalog:

Makalu, Kumbhakarna Himal, dolina Zgornjega Barunskega ledenika, bazni tabor (27°50'59"N, 87°4'29"E, 4850 m n. v.): meh, terenska št. 62 (PMSL3475), 23.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 79, C = 62.5, R = 9, T = 18) (slika 59)

Slika 59: Študijski meh severnega repnika (*Linaria flavirostris*) iz baznega tabora v dolini Zgornjega Barunskega ledenika na območju Kumbhakarna Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3475, zbran 23.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 59: Study skin of Twite (*Linaria flavirostris*) from the base camp in the Upper Barun Glacier valley within the area of Kumbhakarna Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3475, collected on 23 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Procarduelis nipalensis nipalensis* (Hodgson, 1836)**

Nepalski škrlatec je bil nedavno taksonomsko oddeljen v svoj rod *Procarduelis*, v katerem je edina vrsta (GILL & DONSKER 2018). Vrsta je bila opisana po primerkih iz Nepala, vendar njen areal poleg Himalaje obsega še gorate predele južne Kitajske, Butana in severne Indije (INSKIPP & INSKIPP 1985, CLEMENT s sod. 1994). V Nepalju gre za dokaj pogosto stalnico, ki gnezdi na nadmorskih višinah med 3050 in 4270 m, pozimi pa se premakne niže na nadmorske višine med 1370 in 2745 m (GRIMMETT s sod. 2009). Za zbirko Prirodoslovnega muzeja Slovenije je bil pridobljen le en primerek.

Terenska opažanja:

Pridobljeni primerek nepalskega škrlatca je bil tudi edini, ki je bil opažen na obravnavanem območju. Sedel je na jerebiki v gozdu nad planino Ne ob Barunu (3800 m n.v.).

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, nad planino Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3800 m n. v.): meh, terenska št. 39 (PMSL3460), ♂, 12.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 90, C = 55, R = ?, T = 22) (slika 60)

Slika 60: Študijski meh samca nepalskega škrlatca (*Procarduelis nipalensis*), zbran nad planino Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3460, zbran 12.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 60: Study skin of a male Dark-breasted Rosefinch (*Procarduelis nipalensis*) collected above the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3460, collected on 12 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

***Pyrrhula erythrocephala* Vigors, 1832**

Himalajski endemit, značilen za goste iglaste in brezove sestoje (CLEMENT s sod. 1994). V Nepalu je himalajski kalin ena od dveh vrst kalinov, ki pa se pojavlja više od sivega kalina (*P. nipalensis*) na nadmorskih višinah med 1830 in 4000 m, kjer je dokaj pogost in razširjen (GRIMMETT s sod. 2009). V zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije je shranjen mlad samec.

Terenska opažanja:

Himalajski kalini so bili večkrat opazovani ob robu gozda. Bili so zelo plašni.

Katalog:

Makalu, Bhararate Himal, planina Ne ob Barunu (27°46'17"N, 87°9'15"E, 3750 m n. v.): meh, terenska št. 26 (PMSL3459), ♂, juv., 6.10.1972, leg. in prep. J. Gregori (A = 79, C = 56.5, R = 9, T = 18) (Slika 61)

Slika 61: Študijski meh mladega samca himalajskega kalina (*Pyrrhula erythrocephala*) s planine Ne ob Barunu na območju Bhararate Himal, ki ga je zbral in prepariral J. Gregori. Primerek PMSL3459, zbran 6.10.1972. Foto: Ciril Mlinar Cic

Figure 61: Study skin of a juvenile male Re-headed Bullfinch (*Pyrrhula erythrocephala*) from the Ne mountain pasture along the Barun in the area of Bhararate Himal; collected and prepared by J. Gregori. Specimen PMSL3459, collected on 6 October 1972. Photo: Ciril Mlinar Cic

Zahvala/Acknowledgements

Zahvaljujemo se Cirilu Mlinarju Cicu za fotografije preparatov, Andreju Kapli za izdelavo zemljevida in Davidu Kuncu za digitalizacijo fotografij s IV. Jugoslovanske alpinistične himalajske odprave.

Povzetek

IV. Jugoslovanske alpinistične himalajske odprave (IV. JAHO), katere cilj je bil osvojiti himalajski vrh Makalu (8475 m n. v.) med 15. avgustom in 18. novembrom 1972, so se udeležili tudi trije naravoslovci: dr. Jurij Kunaver, geograf, ki ga je zanimala zlasti geomorfologija, dr. Tone Wraber, botanik, in Janez Gregori, zoolog. J. Gregori, kustos za vretenčarje Prirodoslovnega muzeja Slovenije, je zbiral male sesalce (46 primerkov) in ptiče (65 primerkov) ter njihove zajedavce, za raziskovalce talne favne je zbral vzorce zgornjih plasti tal. Zbrani zoološki material (sesalci, ptiči in ektoparaziti), ki ga hrani Prirodoslovni muzej Slovenije, je bil do zdaj obdelan v dveh prispevkih, o zunanjih zajedavcih sesalcev, Siphonaptera (BRELIH 1975), in sesalcih, Mammalia (GREGORI & PETROV 1976).

Zbiranje ptičev se je pričelo po prihodu v bazni tabor (4950 m n. v.) pod Makalujem, v predelu Kumbhakarna Himal, na začetku katerega se razteza planina Shershon (4720 m n.v.), ter v niže ležečem predelu Bhararate Himal, kamor sodita planini Yangle (3650 m n.v.) in Ne (3750 m n.v.). Bazni tabor je bil izhodišče za krajše izlete v okolico, do višine približno 5200 metrov. Občasno je delo onemogočalo sneženje. Skupno je bil ornitološki material zbran na sedmih lokacijah (tabela 1, slika 1).

Vsi primerki ustreljenih ptičev so bili preparirani na meh, kot je običajno za tovrstne študijske zbirke. Mehovi so se že na samem mestu primerno osušili, vendar je bilo treba pripraviti za transport tudi nekaj še skoraj svežih. Kljub neugodnim vremenskim razmeram, zlasti sneženju ob končnem odhodu iz baznega tabora, in dolgemu transportu je ves zbrani material srečno prišel v dolino in se dobro ohranil.

Okvirno determinacijo ornitološkega materiala je na terenu opravil J. Gregori, končna determinacija in taksonomski podatki so delo dr. Ala Vrezca. V katalogu so navedene vse vrste, ki so bile registrirane na IV. JAHO leta 1972, s katalogom vrst, ki so shranjene v ornitološki zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije, skupno 65 primerkov 43 vrst, dodatne tri vrste pa so bile le opazovane in primerki niso bili pridobljeni. Izmed vrst avifavnistično zbuja pozornost mongolski deževnik (*Charadrius mongolus*), saj gre za prvi znani podatek o pojavljanju mongolskega deževnika v Nepalju v 20. stoletju.

Vegetacija je bila v okolici planin Yangle in Ne dokaj pestra. Poleg rododendronov so prevladovala himalajske jelke (*Abies spectabilis*), ki so segale do nadmorske višine približno 4100 metrov. Med gozdovi in predeli z nizkim rododendronom so se raztezali večji ali manjši pašniki, kjer domačini pasejo svoje črede. Z naraščajočo višino je vegetacija vse bolj krnela, pas nizkega grmovja je prešel v travnate planjave, kjer ležijo različno veliki granitni bloki in jih obdajajo ledeniške morene, ki so zaradi mladega nastanka še skoraj povsem neporaščene.

Summary

The 4th Yugoslav Alpine Himalayan expedition (JAHO IV), the prime objective of which was to conquer the peak of Makalu Mt (8,475 metres above sea level) during August 15th and November 18th, 1972, was accompanied by three naturalists: geographer Dr Jurij Kunaver whose prime interest was geomorphology, botanist Dr Tone Wraber, and zoologist Janez Gregori, curator of vertebrates at the Slovenian Museum of Natural History. The latter collected small mammals (46 specimens) and birds (65 specimens) as well as their parasites, and gathered several samples of the upper layers of soil for the needs of terrestrial fauna researchers. The collected zoological material (mammals, birds and ectoparasites), which is housed by the Slovenian Museum of Natural History, has till now been dealt with in two treatises, i.e. on the external parasites of mammals, Siphonaptera (BRELIH 1975), and mammals, Mammalia (GREGORI & PETROV 1976).

Collection of birds began after the arrival at their base camp (4,950 m a.s.l.) below Mt Makalu, in the area of Kumbhakarna Himal with the nearby Shershon mountain pasture (4,720 m a.s.l.) and in somewhat lower lying area of Bhararate Himal with the mountain pastures of Yangle (3,650 m a.s.l.) and Ne (3,750 m a.s.l.). The base camp was the starting point for shortish trips up to the height of approximately 5,200 metres. Occasionally, their work was interrupted by snowfall. Altogether, the ornithological material was collected at seven sites (Table 1, Figure 1).

All specimens of the shot birds were prepared immediately after their acquisition as museum skins, as habitual for this kind of study collections. The skins suitably dried already on the spot itself, although some almost fresh ones had to be prepared for transport as well. In spite of the unfavourable weather conditions, particularly heavy snow during the final departure from their base camp, and the long-lasting transport, all of the collected material successfully reached the valley in a good state.

Basic identification of the ornithological material was carried out in the field by J. Gregori, whereas final identification and taxonomic data were in the hands of Dr Al Vrezec. The catalogue lists all species registered during the JAHO IV in 1972, together with those kept in the ornithological collection of the Slovenian Museum of natural History, a total of 65 specimens belonging to 43 species, while additional three species were only observed, with no specimens acquired. Most striking in avifaunistic terms is the Lesser Sand Plover (*Charadrius mongolus*), considering the fact that it concerns the first known report on the occurrence of this species in Nepal in the 20th century.

Around the Yangle and Ne mountain pastures, the vegetation was fairly diverse. Apart from rhododendrons, the Himalayan Fir (*Abies spectabilis*) prevailed there, reaching up to the height of approximately 4,100 m a.s.l. Between the forests and areas with low rhododendron there were larger and smaller pastures, where the locals' herds were grazing. With the increasing height, the vegetation was increasingly dwindling, the belt of low bushes turned into grassy plains with big granite blocks of all sizes, surrounded by glacial moraines, which due to their recent origin are still almost completely bare.

Literatura/References

- ALI S., S. DILLON RIPLEY, 1968: *Handbook of the birds of India and Pakistan. Vol. 1. Divers to Hawks*. Oxford University Press, Bombay.
- ALI S., S. DILLON RIPLEY, 1969a: *Handbook of the birds of India and Pakistan. Vol. 2. Megapodes to Crab Plover*. Oxford University Press, Bombay.
- ALI S., S. DILLON RIPLEY, 1969b: *Handbook of the birds of India and Pakistan. Vol. 3. Stone Curlews to Owls*. Oxford University Press, Bombay.
- ALI S., S. DILLON RIPLEY, 1970: *Handbook of the birds of India and Pakistan. Vol. 4. Frogmouths to Pittas*. Oxford University Press, Bombay.
- ALI S., S. DILLON RIPLEY, 1971: *Handbook of the birds of India and Pakistan. Vol. 5. Cuckoo-Shrikes to Babaxes*. Oxford University Press, Bombay.
- ALI S., S. DILLON RIPLEY, 1972: *Handbook of the birds of India and Pakistan. Vol. 6. Larks to the Grey Hypocolius*. Oxford University Press, Bombay.
- ALI S., S. DILLON RIPLEY, 1973a: *Handbook of the birds of India and Pakistan. Vol. 8. Warblers to Redstarts*. Oxford University Press, Bombay.
- ALI S., S. DILLON RIPLEY, 1973b: *Handbook of the birds of India and Pakistan. Vol. 9. Robins to Wagtails*. Oxford University Press, Bombay.
- ALI S., S. DILLON RIPLEY, 1974: *Handbook of the birds of India and Pakistan. Vol. 10. Flowerpeckers to Buntings*. Oxford University Press, Bombay.
- ALSTRÖM, P., K. MILD, 2003: *Pipits & Wagtails of Europe, Asia and North America*. Christopher Helm, London.
- BRELIH, S., 1975: Scientific results of the Yugoslav 1972 Himalaja Expedition – Siphonaptera. *Razprave, Slovenska akademija znanosti in umetnosti, Razred IV, 18/3, 1-30*.
- CLEMENT P., A. HARRIS, J. DAVIS, 1993: *Finches & Sparrows*. Christopher Helm, A & C Black, London.
- DEL HOYO J., A. ELLIOTT, J. SARGATAL (eds.), 1994: *Handbook of the Birds of the World. Vol. 2. New World Vultures to Guineafowl*. Lynx Edicions, Barcelona.
- DEL HOYO J., A. ELLIOTT, J. SARGATAL (eds.), 1996: *Handbook of the Birds of the World. Vol. 3. Hoatzin to Auks*. Lynx Edicions, Barcelona.
- DEL HOYO J., A. ELLIOTT, J. SARGATAL (eds.), 1997: *Handbook of the Birds of the World. Vol. 4. Sandgrouse to Cuckoos*. Lynx Edicions, Barcelona.
- DEL HOYO J., A. ELLIOTT, J. SARGATAL (eds.), 2001: *Handbook of the Birds of the World. Vol. 6. Mousebirds to Hornbills*. Lynx Edicions, Barcelona.
- DEL HOYO J., A. ELLIOTT, D. A. CHRISTIE (eds.), 2004: *Handbook of the Birds of the World. Vol. 6. Cotingas to Pipits and Wagtails*. Lynx Edicions, Barcelona.
- DEL HOYO J., A. ELLIOTT, D. A. CHRISTIE (eds.), 2005: *Handbook of the Birds of the World. Vol. 10. Cuckoo-shrikes to Thrushes*. Lynx Edicions, Barcelona.
- DEL HOYO J., A. ELLIOTT, D. A. CHRISTIE (eds.), 2007: *Handbook of the Birds of the World. Vol. 12. Picathartes to Tits and Chickadees*. Lynx Edicions, Barcelona.
- GILL, F., D. DONSKER (eds.), 2018: IOC World Bird List (v 8.1). Doi 10.14344/IOC.ML.8.1. <http://www.worldbirdnames.org/>
- GREGORI J., 1972: *Poročilo: Zoološke raziskave doline Baruna (Nepal) v času IV. JAHO na Makalu*. Prirodoslovni muzej Slovenije, Ljubljana.
- GREGORI J., B. PETROV, 1976: Scientific results of the Yugoslav 1972 Himalaja Expedition – Mammalia. *Razprave, Slovenska akademija znanosti in umetnosti, Razred IV, 19/1, 1-20*.
- GRIMMETT R., C. INSKIPP, T. INSKIPP, 1998: *Birds of the Indian Subcontinent*. Christopher Helm, A & C Black, London.
- GRIMMETT R., C. INSKIPP, T. INSKIPP, 2009: *Birds of Nepal*. Om Books International, New Delhi.
- HARRAP S., D. QUINN, 1996: *Tits, Nuthatches & Treecreepers*. Christopher Helm, A & C Black, London.
- INSKIPP C., T. INSKIPP, 1985: *A Guide to the Birds of Nepal*. Croom Helm, London, Sydney.
- KAZMIERCZAK K. 2000: *A Field Guide to the Birds of India (Sri Lanka, Pakistan, Nepal, Buthan, Bangladesh and the Maldives)*. Om Book Service, New Delhi.
- KÖNG C., F. WEICK, J. H. BECKING, 1999: *Owls, A Guide to the Owls of the World*. Pica Press, Sussex.
- MADGE S., H. BURN, 1994: *Crows and Jays. A Guide to the Crows, Jays and Magpies of the World*. Houghton Mifflin Company, Boston, New York.
- MADGE S., P. MCGOWAN, 2002: *Pheasants, Partridges & Grouse*. Christopher Helm, London.
- MARTENS J., S. ECK, 1995: Towards an ornithology of the Himalayas: systematics, ecology and vocalizations of Nepal birds. *Bonner Zoologische Monographien, Nr. 38. Zoologisches Forschungsinstitut und Museum Alexander Koenig, Bonn*.

Vsebina / Contents:

Janez GREGORI, Urška KAČAR, Al VREZEC:

Katalog ptičev Nepala v zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije

Catalogue of Nepal Birds in the Collection of Slovenian Museum of Natural History

